

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 711 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Φορολογικό: Χότζας
ο Σαμαράς, μουεζίνης
ο Μαυραγάνης

**Και εμείς σε
ρόλους αιφελών
χωρικών;**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Καταδικασμένη
σε θάνατο η
Κοινωνική
Ασφάλιση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Συνεχείς
αβάντες στους
Κολλεγιάρχες**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ο Χριστόφιας
σε ρόλο...
Θεοδώρας
Τζάκρη**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Σταθερή η
στρατηγική
συμμαχία με το
σιωνιστικό
καθεστώς**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Αίγυπτος
Ο στρατός
βγάζει τα τανκς
για να
διασφαλίσει
τη συμφωνία
με τον Μόρσι**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**ΣΥΡΙΖΑ
Οσο πιο δεξιά
τόσο πιο καλά**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Η «κρίση χρέους» είναι μια παγίδα,
στον καπιταλισμό δεν υπάρχει ελπίδα**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

8/12: Ισπανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας. Ουρουγουάη: Ημέρα οικογένειας, παραλίων 8/12/1970: Βόμβα στα γραφεία ΟΠΑΠ (ΕΜΑ) 8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας (δημοψήφισμα) 8/12/1989: Βόμβα στο ΛΓ' ΑΤ (ΕΛΑ) 8/12/1991: Ρουκέτες κατά «Βιοχάλκο» (17Ν) 9/12: Ημέρα κατά διαφθοράς. Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας 9/12/1842: Γέννηση Πιοτρ Κροπότκιν 9/12/1923: Φιλοβασιλικό συλλαλητήριο (Αθήνα), έξι νεκροί, δεκαέξι τραυματίες 9/12/1933: Κατάπνιξη εξέγερσης ισπανών αναρχικών ανταρτών, 42 νεκροί 9/12/1985: Ισόβια στο Χόρχε Βιντέλα για θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1991: Συνθήκη Μάστριχτ 9/12/1998: Χτύπημα στην Εθνική Τράπεζα Α. Αλεξάνδρας (17Ν) 10/12: Ημέρα ανθρώπινων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας 10/12/1968: Επτά νεκροί, δώδεκα βαριά τραυματίες από έκρηξη στο ορυχείο Αλιβερίου 10/12/1981: Ο Ευάγγελος Αβέρωφ εκλέγεται αρχηγός της ΝΔ 10/12/1982: Βόμβα στα γραφεία αεροπορικής εταιρείας, δύο τραυματίες (Σύνταγμα) 10/12/1987: Βόμβα στο ΕΒΕΑ, πέντε τραυματίες 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν αποφυλάκιση των χουντικών 11/12: Ημέρα βουνών, ημέρα παιδιού 11/12/1957: Θάνατος Ναπολέοντα Ζέρβα (και αδελφού του από συγκίνηση) 11/12/1964: Κουβανοί εξέριστοι βάλλουν με μπαζούκας το κτίριο του ΟΗΕ (Νέα Υόρκη), την ώρα ομίλιας του Τσε Γκεβάρα 11/12/1970: Βόμβα έξω από κινηματογράφο (Θεσσαλονίκη) 11/12/1977: Καταστροφή συνεργείου τηλεπικονιωνών και αποθήκης ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα στην «Ολυμπιακή Τεχνική» («Αστική Επαναστατική Δράση») 12/12: Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963) 12/12/1947: Καταδίκη 29 κομμουνιστών σε θάνατο (στρατοδικείο Θεσσαλονίκης) 12/12/1948: Άλωση Καρδίτσας από αντάρτες για δύο μέρες, στρατολόγηση 1.067 νέων-νεανιδών, επικεφαλής ο καπετάν Γιώτης (Φλωράκης) 12/12/1948: Κατάληψη Κόνιτσας από ΔΣΕ 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου βάσης Ελληνικού (ΕΛΑ) 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο Σύνταγμα, στο υπουργείο Οικονομικών 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1943: Εκτέλεση όλων των ανδρών Καλαβρύτων (1.101) 13/12/1944: Θάνατος Βασιλί Καντίνη 13/12/1957: Βόμβες στην Αμερικανική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ελληνικό), τέσσερις Αμερικανοί τραυματίες 13/12/1967: Αποτυχημένο βασιλικό αντιπραξικό πτήμα, φυγή Κωνσταντίνου 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν) 13/12/2002: Απόπειρα κατά Ντόρας Μπακογιάννη από ψυχοταθύ 14/12: Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης 14/12/1920: Απόπειρα κατά Κωνσταντίνου στο Μιλάνο (Καλόπουλος, Πανάς) 14/12/1968: Βόμβα (ΔΕ) στον κινηματογράφο «Παλλάς» (Αθήνα) 14/12/2006: Εμπρηστική επίθεση στο ΑΤ Παπάγου καίει δύο περιπολικά, μια μοτοσικλέτα και ένα ΙΧ, ο φρουρός τράπηκε σε φυγή.

● Το είδαμε κι αυτό ●●● Τον Σαχινίδη να κάνει μαδήματα μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας στους Συριζαίους, «σιτάροντας» Ενγκελς ●●● Η πλάκα είναι πως είχε δίκιο ●●● Τι απάντησε ο Τσίπρας; ●●● Ντυμήκε... Κουτσόγιωργας και απάντησε σε στίλ «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε» ●●● «Οσο ανεχόμαστε τους Αλβανούς εγκληματίες και τα παράσιτα εντός της επικρατείας μας, τόσο παράλογες απαιτήσεις θα εγείρει το διλιθέρο κρατίδιο τους» ανακοίνωσε η νεοαζιστική συμμορία ●●● Αφιερωμένο εξαιρετικά στους αλβανούς μετανάστες διαίτερα της περιοχής πλ. Απικής – Αγ. Παντελέημονα ●●● (Ξέρουν αυτοί) ●●● Η στήλη κάνει την αυτοκριτική της, διότι δεν καταφέρε να εντοπίσει τον γίγαντα Ταμήλο και έρχεται τώρα δεύτερη και καταίδωμένη ●●● Και μόνο η φωνή, που παραπέμπει στον άλλοτε διάσημο Τραμπάκουλα, τον κατατάσσει στο πάνθεον των ηρώων μας ●●● Ρε παιδιά, να κάνουμε έναν έρανο, να τον βοηθήσουμε τον άνδρωπο ●●● «Χωρίς καμία διάθεση χιούμορ, αυτήν τη στιγμή είμαι σε αδυναμία να καταβάλω φόρους που οφείλω. Πουλώ ακίνητα, αλ-

λά κανείς δεν αγοράζει». Δήλωσε ο Θεόδωρος Πάγκαλος ο Β' ●●● Ακόμη δεν έχει δοδειά απάντηση από κυβερνητικής πλευράς ●●● Μόνο 75 χιλιάρικα κόστισε το βλαχοκισάτο σποτ, στο οποίο εμφανίζεται ως γκεστ σταρ και η ωραία Ολγα (Κεφαλογιάννη); ●●● Εκείνο το κάθαρμα διευδυντής νοσοκομείου, που φώναξε τους μπάτους και τους παρέδωσε καρκινοπαθή μετανάστρια χωρίς άδεια παραμονής, βρίσκεται ακόμα στο πόστο του; ●●● Δεν μαζεύτηκαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου να τον πετάξουν έξω με τις κλοτσιές; ●●● Πρώτη μούρη ο Κοτσακάς στη συνδιάσκεψη του

ΣΥΡΙΖΑ, δίπλα στον πρόεδρο Αλέξη ●●● Για τους νεότερους που ενδεχομένως δεν γνωρίζουν: ο Κοτσακάς διετέλεσε στέλεχος του... βαθέος ΠΑΣΟΚ και δεξί χέρι του Τσοχατζόπουλου ●●● Άλλα και ο Ραυτόπουλος πρώτη μούρη ●●● Κάποιοι τον αποδοκίμασαν, αλλά σιγά μην κώλων ●●● Αυτός δεν κώλωνε το 1985, όταν πήρε με πραξικόπημα τη ΓΣΕΕ και τον έβριζαν όλοι οι εργαζόμενοι της χώρας ●●● Με Ραυτόπουλο, Κοτσακά και σία είμαστε βέβαιοι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βαδίσει... προς το σοσιαλισμό ●●● Οπως ακριβώς και το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν ●●● Τι δυστυχία: να είσαι ο Μπένι και

◆ «Είναι φρενάκη να ελπίζουμε ότι το κράτος, μπορεί να προσφέρει ανάπτυξη. Η ανάπτυξη σήμερα μπορεί να προέλθει μόνο από την ιδιωτική πρωτοβουλία - από το σύγχρονο επιχειρηματικό και δημιουργικό δυναμικό του τόπου», δήλωσε ο -μη βιομήχανος- πρόεδρος των βιομήχανων. Οσο κι αν σας φανεί παράξενο, θα του δώσουμε δίκιο στον πυρήνα της τοποθετήσης του. Καμιά ανάπτυξη δεν πρόκειται να προελθεί από το κράτος, αφού τα πρωτογενή πλεονάσματα δεσμεύονται υποχρεωτικά μέχρι να ξεπληρωθούν οι ντόπιοι και ένοιοι τοκογλύφοι, ο δε νέος δονεισμός απαγορεύεται. Η ισχή, αναιμική ανάπτυξη θα προελθεί από τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, ο οποίος θα αποδειχτεί «συγχρονος και δημιουργικός» μόνο στο βαθμό που θα μπορέσει να εκμεταλλευτεί την «κινεζοποίηση» των εργαστών που του εξασφάλισαν κράτος και ιμπεριαλιστικό οργανισμό. ◆ «Να κινητοποιηθούν οι αρμόδιοι μηχανισμοί του κράτους ώστε να πάψει το Αρι-

στοτέλειο Πανεπιστήμιο να θυμίζει χωματερή και να προσταθεί η υγεία των ανθρώπων» και «να προβεί άμεσα στη σύλληψη των απόμονών που διαπράττουν καθημερινά σωρεία ποινικών αδικημάτων». Ποιος το ζήτησε αυτό; Ο μεγάλος προστάτης των εργαζόμενων, το νεοαζιστικό μόρφωμα, με ερώτηση που κατέθεσε βουλευτής του.

◆ Μια πορεία 7.000 ανθρώπων στο κέντρο της Θεσσαλονίκης είναι ειδηστή και μάλιστα στη σημαντική. Την ειδοτείς σε κανένα κανάλι ή σε καμιά εφημερίδα να προβάλλεται όπως της αρμόδει; Οχι, βέβαια. Διότι η πορεία ήταν άλλα θα κοστίσει φτηνότερα. Το λόγο τον ξέρουμε όλοι. Φο-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

της μισής Χαλκιδικής από τα μεταλλεία χρυσού του Μπόμπη μπολα και των συνεταίρων του. Κι ο Μπόμπη μπολας είναι ένας από τους βαρόνους των ΜΜΕ. Σ' αυτές τις περιπτώσεις υποχωρεί ακόμη και ο ανταγωνισμός και ο ένας βαρόνος κάνει πλάτη στον άλλο.

◆ Στην Αλεξανδρούπολη αποφάσισαν ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ να κάνουν το συνέδριο της ΓΣΕΕ, για να τους έρθει φτηνότερα, όπως είπαν. Οι μισοί σύνεδροι είναι από την Αθήνα, στην Αλεξανδρούπολη θα τους πληρώσουν μεταφορικά και ξενοδοχείο και κατά τα άλλα θα κοστίσει φτηνότερα. Το λόγο τον ξέρουμε όλοι. Φο-

βιύνται από συγκεντρώσεις εργαζόμενων και γιούχα και ακολουθούν το δόγμα «όσο μακρύτερα τόσα καλύτερα».

◆ Το εκκρεμές του Μπένι: από τον Δάντη στον Σέξπιρ σε μια έκφραση προσωπικού αδιεξόδου:

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αν η Ελλάδα εφαρμόσει όσα υπέγραψε - κυρίως στο σκέλος των διαφθρωτικών αλλαγών - δεν θα γίνουν άλλες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα. Ούτε τώρα ούτε τα επόμενα χρόνια. Κι αν προκύψουν αποκλίσεις και ενεργοποιήσουμε τον μηχανισμό έγκαιρης παρέμβασης στις δαπάνες, αυτό δεν θα γίνεται από μισθούς και συντάξεις. Τι άλλο να πω; Και τι άλλο θέλουν να ακούσουν; Το κλειδί είναι να εφαρμόσουμε άμεσα όλες τις μεταρρυθμίσεις για αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας και ελεγχό της σπατάλης.

Αντώνης Σαμαράς

ΕΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ας και θα διεξάγεται υπό τη μορφή εργασίας όχι στα σχολεία αλλά στις επιχειρήσεις.

Τα Νέα

Στην Δημοκρατική Αριστερά δεν υπάρχει καμία έντονη πολιτική, υπάρχει προβληματισμός και εκδηλώνεται και ένα είδος γκρίνιας από κάποια στελέχη, τέσσερα-πέντε πρέπει να είναι, που εξαρχής διαφωνούσαν με τη συμμετοχή στην κυβέρνηση και που ήθελαν

Η μπάλα στην κερκίδα

Ενώ ο ελληνικός λαός στενάζει από μια επολιτική που φέρει και τις υπογραφές τους, ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης πετούν τη μπάλα στην κερκίδα, προσπαθώντας να δημιουργήσουν μια παραπλανητική απένταση και να εκτρέψουν σ' αυτή την προσοχή του κόσμου. Και βέβαια, δεν τα καταφέραν, ούτε πρόκειται να τα καταφέρουν. Συζητά, μήπως, κανείς σήμερα, ελάχιστες μέρες μετά τη διατύπωσή τους, την πρόταση του Βενιζέλου για την αντιμετώπιση της νεοναζιστικής συμμορίας ή την πρόταση του Κουβέλη για την καθιέρωση της απλής αναλογικής;

Η προσπάθεια του Βενιζέλου να δείξει πως το ΠΑΣΟΚ αναλαμβάνει πολιτικές πρωτοβουλίες είναι εύκολα ερμηνεύσιμη. Απομονωμένος μέσα στο ίδιο του το κόμμα (ή απόκομμα), που δημοσκοπικά πλησιάζει στο όριο της κοινοβουλευτικής επιβίωσης, καταβάλλει προσπάθεια να πεί-

σει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ενάντια στη θεωρία των δύο άκρων, την οποία αποθέωνε ο Σαμαράς, αλλά και σύμπτως ο αστικός Τύπος. «Η θεωρία της βίσας των άκρων έχει απαντηθεί ιστορικά στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέσα από το εύρος της αντιναζιστικής συμμαχίας και αντίστοιχο εύρος πρέπει να υπάρξει και τώρα», δίλωσε ο πτονηρός Μπένι, απευθυνόμενος ουσιαστικά σε ΣΥΡΙΖΑ και Περισσό. Μόνο που κανένα από τα δύο κόμματα δεν έχει ανάγκη «πράσινης» ομπρέλας (όπως παλιά). Αντίθετα, ο Μπένι έχει τη δική τους ανάγκη, έστω και σ' ένα μέτωπο-θέατρο κατά των νεοναζί, για ν' αποσείσει τις κατηγορίες που αικούγονται μέσα από το ΠΑΣΟΚ, ότι δουλεύει σαν εκπρόσωπος Τύπου του Σαμαρά. Και τα δύο κόμματα (ο Περισσός με σκληρές εκφράσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ με τη συνήθη κομψότητα, ζητώντας του πρώτα «κα κάνει την αυτοκριτική του» για

όσα έλεγε πριν από λίγο καιρό) απέρριψαν το κόλεομα Βενιζέλου, όπως ήταν αναμενόμενο. Το δυστύχημα για τον Βενιζέλο είναι ότι δεν τον «έπαιξε» ούτε ο αστικός Τύπος, καθώς την ίδια μέρα «χτύπησε» ο Λοβέρδος, ενώ ξέσπασε και ο ντρός με το φορολογικό.

Ο Κουβέλης από την πλευρά του θυμήθηκε ξαφνικά την απλή αναλογική. Και η δική του πρόταση πέρασε στο ντούκου, μολονότι υπάρχει ένας σχετικός προβληματισμός, καθότι θέλουν να κόψουν το μπόνους των 50 εδρών από τον ΣΥΡΙΖΑ, που είναι πρώτο κόμμα. Στο ζήτημα του εκλογικού νόμου θα επανέλθουν τα κόμματα της συγκυβέρνησης, αλλά θα πρέπει να έχουν εξασφαλίσει 200 ψήφους στη Βουλή για να ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος από τις επόμενες εκλογές (αλλιώς θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες). Κάποια στηγμή, λοιπόν, θα γίνει το τζέρτζελο.

■ Ενας ακόμη κομματάρχης

Μόνο όποιοι γνωρίζουν το φραξιονιστικό παρελθόν του νεαρού Ανδρέα Λοβέρδου στη σπουδάζουσα της ΚΝΕ στη Θεσσαλονίκη, από την οποία διαγράφτηκε μαζί με άλλους, αφού πρόλαβαν να κάνουν μεγάλη ζημιά (ως φράξια «εισοδιστών» τροποκιστών έδρασαν), αλλά και τη μετέπειτα πορεία του, με τη «λάντζα» (και όχι μόνο) στο γραφείο του Δ. Τσάτσου (εκεί γνωρίστηκε και με τον Βενιζέλο), προκειμένου να εξασφαλίσει μια θέση επικούρου καθηγητή στο Πάντειο (και όχι στη Νομική, όπως ήταν η φιλοδοξία του), μπορεί να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο την έφερε στον Βενιζέλο και τους άλλους Πασόκους. Ενώ είχε έτοιμο «κόμμα», με τίτλο, διακήρυξη, διοικούσα επιτροπή και πενήντα υπογραφές, καθώς και με ιστοσελίδα, εμφανίζόταν ως επανακάμψας στο ΠΑΣΟΚ. Συμμετείχε κανονικά στα όργανα και έδινε την εντύπωση ότι «παλέψει» με τη δική του άποψη. Ακόμη και στη συνεδρίαση της ΚΟΕΣ πήγε (δεν πήρε το λόγο). Και τη Δευτέρα, την ώρα που ο Βενιζέλος ετοιμαζόταν να ανακοινώσει την «πρωτοβουλία» του για τη Χρυσή Αυγή, στην οποία είχε επενδύσει πολλά, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ζωντανό, ο Λοβέρδος ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά την ιδρυση της ΡΙΚΣΣΥ και η ιστοσελίδα της πολιτικής του κίνησης άνοιξε στο διαδίκτυο.

Τι έκανε ο Λοβέρδος τον τελευταίο καιρό; Εφτιαχνε ένα καλό «lead in» για την εμφάνισή του ως κομματάρχη της σοσιαλδημοκρατίας. Ενώ μετά τις εκλογές του Ιουνή και την άρνηση του Βενιζέλου να τον κάνει υπουργό της συγκυβέρνησης είχε περάσει στο περιθώριο, αφού απείχε και από δύλες τις συνεδρίασεις των οργάνων του ΠΑΣΟΚ, επέστρεψε ξαφνικά, έστειλε επιστολή και ζητούσε τη σύγκληση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ την επαύριο της ψήφισης του νέου Μεσοπρόθεσμου, προσήλθε και πήρε το λόγο όταν η ΚΟ συγκλήθηκε από τον Βενιζέλο, άρχισε να ξαναδίνει συνεντεύξεις και να λέει τα δικά του, χωρίς όμως ν' αφήνει οποιονδήποτε υπαινιγμό πλέον για δημιουργία νέου κόμματος. Κι όμως, στο παρασκήνιο έστηγε αυτό που δημόσια δεν επιβεβαίωνε. Οταν, λοιπόν, έκρινε ότι έχει συγκεντρώσει αρκετά πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας, έβγαλε τη ΡΙΚΣΣΥ από την... παρανομία στο φως και την «έσπαση» άγρια στον Βενιζέλο σκεπάζοντας με την αποχώρησή του από το ΠΑΣΟΚ αυτό που επί τόσες μέρες έστηνε ο Βενιζέλος.

Αυτά ως προς το παραπολιτικό σκέλος της υπόθεσης. Και τέλος, Γιατί πολιτικό σκέλος δεν υπάρχει. Ρίξτε, αν δε σας κάνει κόπτο, μια ματιά στη διακήρυξη του «κόμματος Λοβέρδου». Ούτε εφεβική έκθεση να ήταν. Τα ίδια τετριμμένα πράγματα που λένε οι πάντες, από τον Μόσιαλο μέχρι τον Σαμαρά. Τόση έλλειψη έμπνευσης, τόση ρηχότητα, τόση επανάληψη, τόση κοινοτυπία προσηματικά δεν τις περιμέναμε. Και κάτι τυχόπαστοι τύποι και τύπισσες να εμφανίζονται ως οι νέοι σωτήρες. Τα μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται σε σύγκρουση με τον Βενιζέλο δεν τα ενημέρωσε καν. Μπορεί και να μην τα ήθελε σ' αυτή τη φάση. Το μαγαζί θέλει να είναι δικό του, να δει «τι φάρια θα πιάσει» και μετά να διαπραγματευθεί με όλους. Από Ραγκούση και Μόσιαλο, μέχρι Διαμαντοπούλου, Φλωρίδη, αλλά και Βενιζέλο. Ο οποίος, μάλιστα, διέγραψε τον Λοβέρδο από την ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, δεν παρέλειψε όμως να σημειώσει στη δήλωσή του ότι ο δρόμος της συνεργασίας είναι ανοιχτός.

Θα το πούμε για μια φορά ακόμη. Ο χώρος του ΠΑΣΟΚ θυμίζει έντονα το χώρο του μετεμφυλιακού κέντρου με τα καπετανάτα μιας ντουζίνας στελεχών, που πρώτα διεκπεραιώσαν το δολοφονικό έργο τους ενάντια στον ανθρώπινη νεολαίας, διευθύνοντας το μοναρχοφασιστικό στρατόπεδο υπό τον ελεγχό των Αμερικανών και μετά πετάχτηκαν σαν συμμένες λεμονόκουπες στο περιθώριο της πολιτικής ζωής, η οποία μονοπαλήθηκε από τη δεξιά, του Παπάγου στην αρχή, του Καραμανλή στη συνέχεια. Χρειάστηκε η έντονη δραστηριοποίηση της αμερικανικής πρεσβείας για να ενωθούν όλ' αυτά τα καπετανάτα και να σχηματιστεί η Ενωση Κέντρου. Είναι δυνατόν να είναι πολιτικά βιώσιμο το «κόμμα Λοβέρδου»: Χωρίς δεσμούς με το λαό, χωρίς στελέχη με κοινωνική αναγνώριση και με αρχηγό έναν από τους πιο λυσσασμένους «μνημονιακούς», ο οποίος ανέλαβε προσωπικά να κατεδαφίσει πρώτα την κοινωνική ασφάλιση και μετά τη δημόσια υγεία: Είναι δυνατόν ο Μόσιαλος, ένας από τους κηπουρούς του Γιωργάκη, να έχει οποιαδήποτε τύχη ως κομματάρχης; Με ποια φόντα; Κουβαλάει μήπως τίποτα που να τον συνδέει με λαϊκές μάζες; Τόσο μεγάλος είναι πια ο χώρος που τελευταία κάλυψε ο... Τζήμερος, για να σκοτώνονται βαρόνοι και υποκόμητες του ΠΑΣΟΚ με δικά τους κόμματα να τον καλύψουν;

Ούτε ο Μόσιαλος, ούτε καν ο Λοβέρδος είναι αφελείς. Βλέπουν ότι το ΠΑΣΟΚ πνέει τα λοισθια και φεύγουν, προσβλέποντας να έχουν ένα μικρό μαγαζάκι για τη στιγμή που θ' ανοίξει το παιχνίδι των νέων συνεργασιών.

Ουδόλως ανησύχησε η σιωνιστική γηε-

γονός ότι η Ελλάδα, όπως και δύλες οι χώρες του ευρωπαϊκού

Κάτι βρομάει

Μια μέρα μετά την «πρωτοβουλία» Βενιζέλου κατά της Χρυσής Αυγής, εκρηκτικός μηχανισμός έσκασε έξω από τα γραφεία των νεοναζί στην Αστροπόρυγο. Οι νεοναζί έσπευσαν αμέσως να μιλήσουν για «τρομοκρατική ενέργεια» δια τού που εκείνη που χτύπησε τα παλιά κεντρικά γραφεία τους στη Σωκράτους, εξήγγειλαν την προγματοποίηση συγκέντρωσης με ομιλητή τον Μιχαλολιάκο και υπέβαλαν μήνυση κατά του Βενιζέλου και του συντοματόλογου Αλιβιζάτου, διότι με όσα είπαν προκάλεσαν διέγερση πολιτών σε διχόνοια (!) με αποτέλεσμα την έκρηξη.

Τους νεοναζί, όμως, «άδειασε» η Αντιτρομοκρατική, η οποία διοχετεύει στα παπαγαλάκια της την ειδηση ότι ο δυο εκρήξεις δεν έχουν καμιά σχέση. Την ευθύνη για την έκρηξη στη Σωκράτους είχε αναλάβει η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς και ο εκρηκτικός μηχανισμός ήταν ωρολογιακός με υλικό ζελατινούναμπιτίδα. Ενώ ο μηχανισμός στον Αστροπόρυγο αποτελούνταν από κοινή δυναμίτιδα και δεκάδες κυνηγητικά φυσίγγια και πυροδοτήθηκε με βραδύκαυνστο φυτίλι. Τέτοια συνδεσμολογία χρησιμοποιούν κυκλώματα της νύχτας, για να λύσουν μετοικύ τους διαφορές.

Περίπτει ότι οι ασφαλίτες έρευναν καλά από συνδεσμολογίες μηχανισμών και δεν μιλούν τυχαία. Θυμίζουμε, επίσης, ότι ένας άλλος Μιχαλολιάκος, ξάδερφος του φύρερ των

Προσπάθεια ελέγχου και των συνδικάτων από τον Μόρσι

Με ένα νέο διάταγμα η κυβέρνηση Μόρσι επιχειρεί να θέσει υπό τον ελέγχο της την Ομοσπονδία των Αιγυπτιακών Συνδικάτων, που είναι το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο των αιγυπτίων εργατών. Η ΟΑΣ ιδρύθηκε και ελέγχεται από το κράτος, ενώ τα 22 από τα 24 συνολικά ανώτατα στελέχη του είναι άνθρωποι διορισμένοι από το έκπτωτο καθεστώς του δικτάτορα Μουστάρακ, γεγονός που δείχνει κατά πόσο το όργανο αυτό υπερασπίζεται τα συμφέροντα της αιγυπτιακής εργατικής τάξης.

Η κυβέρνηση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας με το διάταγμα 97/2012 επιχειρεί να καθαιρέσει την πλειοψηφία των τωρινών στελεχών και να τα αντικαταστήσει με στελέχη που είτε είναι μέλη της Αδελφότητας είτε είναι φιλικά προσκείμενα σ' αυτή. Η κίνηση αυτή εντάσσεται στη γενική προσπάθεια για πέρασμα του συνόλου του κρατικού μηχανισμού υπό τον ελέγχο της. Γεγονός που έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από τη μεριά της ΟΑΣ αλλά και από τη μεριά ανεξάρτητων συνδικάτων, από τα οποία πολλά πρωτοβάθμια δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης της 25ης Φλεβάρη. Ενώ δεν έχει γίνει καμία προσπάθεια από την κυβέρνηση Μόρσι για την προστασία της εργατικής τάξης της χώρας (αντίθετα στις πρόσφατες απεργίες που ξέσπασαν στην κλωστοϋφαντουργία και σε άλλους βιομηχανικούς κλάδους η κυβέρνηση έστειλε τις δυνάμεις καταστολής να χτυπήσουν τους απεργούς, ενώ ο κυβερνητικός εκπρόσωπος χαρακτήρισε την απεργία έγκλημα), η νέα κυβέρνηση προσπαθεί να θέσει υπό τον ελέγχο την κρατικό μηχανισμό, επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση ότι αυτό που συντελείται στη χώρα είναι απλά μια αλλοιγή διαχειριστή της εξουσίας προκειμένου να καμφθούν οι λαϊκές αντιστάσεις που εκφράζονται συχνά με απεργίες και το αιγυπτιακό και ξένο κεφάλαιο να συνεχίσει να εκμεταλλεύεται ανενόχλητο τους αιγυπτίους εργάτες.

■ Ιράκ

Δραματική αύξηση στις απαγωγές παιδιών

Ενα χρόνο περίπου από την αποχώρηση του μεγαλύτερου μέρους των αιγυπτιακών στρατευμάτων από το Ιράκ, η κατάσταση ασφάλειας στη χώρα δεν έχει βελτιωθεί. Δεν είναι μόνο οι εκατοντάδες νεκροί και τραυματίες κάθε μήνα, θύματα των επιθέσεων που συνεχίζονται με αφείτο ρυθμό. Οι οικογένειες ζουν σε συνεχή φόβο λόγω της δραματικής αύξησης των περιστατικών απαγωγής παιδιών.

Σύμφωνα με έρευνα του Brussels Tribunal (28/11/12), μόνο σε μια μέρα, στις 6 Νοεμβρίου, 21 παιδιά έπεσαν θύματα απαγωγής σε διάφορες περιοχές της Βαγδάτης. Ωστόσο, ο ακριβής αριθμός των απαγωγών παραμένει άγνωστος, γιατί πολλοί γονείς δεν τις αναφέρουν στις αρχές γιατί φοβούνται. Οι απαγωγές γίνονται από συμμορίες είτε για να αποσπάσουν οι απαγωγές λύτρα, είτε για να διοχετεύσουν τα παιδιά στα δίκτυα της πορνείας, είτε για να πουλήσουν τα όργανά τους, είτε για να τεκνοποιήσουν τα κορίτσια και να πουλήσουν τα μωρά. Τα θύματα προέρχονται και από πλούσιες και από φτωχές οικογένειες, ενώ τα λύτρα κυμαίνονται από 20.000 μέχρι και 100.000 δολάρια, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της οικογένειας. Σε αρκετές περιπτώσεις τα παιδιά δολοφονούνται, παρόλο που έχουν καταβληθεί τα λύτρα.

Η πιο ευάλωτη κατηγορία και εύκολος στόχος για τις εγκληματικές συμμορίες είναι τα ορφανά παιδιά. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έρευνα, που δημοσιοποιήθηκε σε ρεπορτάριο BBC (28/11/12), τα παιδιά που έχουν χάσει τον ένα ή και τους δυο γονείς τους στο Ιράκ υπολογίζονται σε 800.000 - 1.000.000. Τα παιδιά αυτά, για τα οποία δεν υπάρχει καμία προστασία από τη νομιθεσία, πέφτουν θύματα απαγωγής από εμπόρους ανθρώπινων οργάνων.

Η κατάσταση αυτή προκαλεί πολλά προβλήματα στις οικογένειες και στη μόρφωση των παιδιών, γιατί πολλοί γονείς για να προστατέψουν τα παιδιά τους δεν τα αφήνουν να πάνε ούτε στο σχολείο ή αναγκάζονται να τα συνοδεύουν παντού έξω από το σπίτι.

Ραδιενεργά πυρομαχικά εναντίον της Γάζας

Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης, ο ταγματάρχης Χαζέμ Αμπτού Μουράντ, μηχανικός στα εκρηκτικά και μέλος της Επιτροπής για την τεκμηρίωση εγκλημάτων πολέμου, αποκάλυψε ότι τα όπλα τα οποία ο Ισραηλινός στρατός χρησιμοποίησε κατά την πρόσφατη επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας περιέχουν ραδιενεργά και άλλα βαριά υλικά, όπως ουράνιο, βολφράμιο, αλουμίνιο και νικελίο, τα οποία ανεβάζουν τη θερμοκρασία στο κέντρο της έκρηξης στους 7.000 βαθμούς Κελσίου και αυξάνουν τη καταστρεπτική δυνατότητα της βόμβας.

Επισήμων επίσης ότι κατά την τελευταία επίθεση στη Γάζα το Ισραηλ χρησιμοποίησε, εκτός των άλλων, τρεις νέους τύπους πυρομαχικών

για πρώτη φορά και ότι έριξε 3.000 περίπου βόμβες σε 600 κατά μέσο όρο επιδρομές κάθε βράδυ, κατά τις 7 μέρες της επίθεσης.

650 συλληψεις Παλαιστίνιων τον Νοέμβρη

Η τελευταία έκθεση του

Παλαιστινιακού Κέντρου Ερευνας για τους Κρατούμενους, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 2 Δεκέμβρη, αποκάλυψε ότι από τον Ισραηλινό στρατό συνελήφθησαν μέσα στο Νοέμβρη 650 Παλαιστίνιοι σε περισσότερες από 300 επιδρομές σε παλαιστινιακές πόλεις, χωριά και προσφυγικά στρατόπε-

δα. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι 85 παιδιά, 7 γυναίκες, 12 φαράρδες που απήχθησαν ενώ ψάρευαν κοντά στην ακτή της Γάζας και 6 βουλευτές, ανεβάζοντας σε 14 τον αριθμό των παλαιστίνιων βουλευτών που κρατούνται στις ισραηλινές φυλακές.

Οι περισσότερες συλληψεις, 120 συνολικά, έγιναν στη βόρεια Δυτική Οχθη, 95 έγιναν στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ, 3 στη Γάζα κοντά στο φράκτη που χωρίζει τη Γάζα από το Ισραήλ και οι υπόλοιπες σε διάφορα μέρη της Δυτικής Οχθης.

Λόγω του μεγάλου αριθμού των συλληφθέντων, η διοίκηση της ισραηλινής φυλακής Οφερ, κοντά στη Ραμάλλα, έστησε τέντες στο προαύλιο και ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει τον αριθμό των κρατούμενων ανά κελί.

■ ΗΠΑ

631 δισ. δολάρια για πολεμικές δαπάνες

Ηαμερικανική Γερουσία ενέκρινε ομόφωνα προϋπολογισμό 631 δισ. δολαρίων για στρατιωτικές δαπάνες από τα οποία τα 527 θα χρηματοδοτίσουν την αγορά πολεμικών εξοπλισμών και τη μισθοδοσία του στρατού, τα 17 θα πάνε στην έρευνα για πολεμικούς σκοπούς και τα υπόλοιπα 88 για τη χρηματοδότηση του πολέμου στο Αφγανιστάν. Στη χώρα με τα 45 εκατομμύρια διατροφικά ανασφαλών, όπως συνηθίζουν να αποκαλούν οι αστοί οικονομικοί αναλυτές τους πεινασμένους, το αιγυπτιανικό κράτος ξοδεύει αστρονομικά ποσά για τη χρημα-

τοδότηση της εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας και τη συνέχιση της κατοχής του Αφγανιστάν.

Παράλληλα με το νέο προϋπολογισμό, η Γερουσία ψήφισε ομόφωνα την ανανέωση των κυρώσεων εναντίον του Ιράν, την απαγόρευση μεταφοράς κρατουμένων από το Γουαντανάμο σε φυλακές εντός των ΗΠΑ καθώς και τον νόμο Φείνσταϊν. Ο συγκεκριμένος νόμος έχει ως στόχο την απαγόρευση της κράτησης αμερικανών πολιτών από το στρατό χωρίς χρονικό όριο, καθεστώς παρόμοιο με αυτό της διοικητικής κράτησης που εφαρ-

μόζουν οι σιωνιστές στην Παλαιστίνη. Ο στόχος του βέβαια είναι εντελώς προσηγματικός, αφού στην προγματικότητα είναι τέτοια η ασάρεια του νέου νόμου που ουσιαστικά λύνει τα χέρια στο στρατό ώστε να συνεχίσει να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο, φυλακίζοντας χωρίς δίκη εκατοντάδες ανθρώπους με την κατηγορία της «τρομοκρατίας». Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι υπέρμαχοι του τωρινού καθεστώτος κράτησης ψήφισαν υπέρ του νέου νόμου υποστηρίζοντας ότι θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο το ισχύον καθεστώς κράτησης.

Θούβαν οι υπάρχουσες γραμμές λεωφορείων και όχι με το ρατσιστικό διαχωρισμό μεταξύ εβραίων και παλαιστίνιων επιβατών κατ' απάτηση των ρατσιστών ισραηλινών εποίκων.

Ενας άλλος λόγος γι' αυτό το διαχωρισμό είναι ο ακόμα μεγαλύτερος ελέγχος των Παλαιστίνιων που εισέρχονται στο Ισραήλ, αφού τα συγκεκριμένα λεωφορεία θα τους πηγαίνουν κατ' ευθείαν στη δουλειά και θα τους επιστρέψουν στον τόπο κατοικίας τους, χωρίς ενδιάμεση στάσεις. Στόχος των σιωνιστών είναι να αποφευχθούν γεγονότα όπως η βομβιστική επίθεση σε λεωφορείο στο Τελ Αβίβ κατά τη διάρκεια της τελευταίας ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα. Νομίζουν ότι με τον αποκλεισμό των Παλαιστίνιων από τα μέσα μαζικής μεταφοράς μπορούν να γλιτώσουν από τέτοιου ειδούς χτυπήματα στο μέλλον, κάτιο το οποίο αποκλείεται βέβαια να γίνει. Η Αντίσταση πάντα έβρισκε και θα έξικολουθήσει να βρίσ

■ ΑΙΓΑΛΕΟΣ

Ο στρατός βγάζει τα τανκς για να διασφαλίσει τη συμφωνία με τον Μόρσι

Πέντε τουλάχιστον τανκς Πεμφανίστηκαν την Πέμπτη το πρωί έξω από το προεδρικό μέγαρο της Αιγύπτου και εννιά άλλα στην εγχύς περιοχή. Το κρατικό αιγυπτιακό πρακτορείο ειδήσεων ανακοίνωσε: «Η Δημοκρατική Φρουρά άρχισε να αναπτύσσει τις δυνάμεις της γύρω από την έδρα της προεδρίας, προκειμένου να την διαφυλάξει ως σύμβολο του κράτους και επίσημη έδρα της κυβέρνησης».

Φορώντας τη λεοντίτι του δημοκράτη, ο στρατός αναλαμβάνει και επίσημα πλέον να διασφαλίσει τη συμφωνία που έκλεισε με τον πρόεδρο Μόρσι και τη Μουσουλμανική Αδελφότητα για τη διατήρηση της θέσης ισχύος του στο νέο κοινοβουλευτικό καθεστώς. Τη θέση αυτή εγγυάται πολύπλευρα το σχέδιο Συντάγματος^[1] που έδωσε στη δημοσιότητα το Σάββατο, ενώπιον του προέδρου Μόρσι, η Συντακτική Συνέλευση και που πρόκειται να περάσει από την κρίση Δημοψηφίσματος στις 15 Δεκέμβρη. Συγκεκριμένα, το άρθρο 195 του σχεδίου Συντάγματος ορίζει ότι υπουργός Αμυνας είναι ο γενικός διοικητής των ενόπλων δυνάμεων, που ορίζεται από τα στελέχη τους. Το άρθρο 197 ιδρύει ένα νέο σώμα, το Εθνικό Συμβούλιο Αμυνας, στο οποίο συμμετέχουν ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, στελέχη της κυβέρνησης, αλλά και οι διοικητές όλων των σωμάτων των ενόπλων δυνάμεων, καθώς και ο επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών του στρατού. Το Εθνικό Συμβούλιο Αμυνας μπορεί να παίρνει αποφάσεις για την ασφάλεια της

χώρας καθώς και να καθορίζει τον προϋπολογισμό των ενόπλων δυνάμεων.

Σ' αυτό το σημείο το σχέδιο Συντήρησης προεξοφλεί ένα «διευθυντήριο» υπεράνω κάθε ελέγχου από το κοινοβούλιο ή άλλο δημοκρατικό σώμα, στο οποίο τα στελέχη του στρατού θα διαπραγματεύονται απευθείας με την εκάστοτε κυβέρνηση για τη χρηματοδότησή τους. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι ο στρατός στην Αίγυπτο έχει υπό τον πλήρη ελέγχο του και τη δικαιοδοσία του τεράστιες βιομηχανικές μονάδες και επιχειρήσεις που συνεισφέρουν σε διόλου αμελητέο τρήμα του αιγυπτιακού ΑΕΠ.

Το απόγευμα της Τετάρτης, οπαδοί του Μόρσι και της Μουσουλμανικής Αδελφότητας επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά σε 300 περίπου οπαδούς της αντιπολίτευσης, που είχαν στήσει σκηνές έξω από το προεδρικό μέγαρο. Είχαν απομείνει εκεί από το προηγούμενο βράδυ, μετά τη λήξη μιας από τις μαζικότερες πορείες της αντιπολίτευσης ενάντια στον πρόεδρο Μόρσι και τη Μουσουλμανική Αδελφότητα. Την Τρίτη, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πολιορκούσαν επί ώρες το προεδρικό μέγαρο, αναγκάζοντας τον Μόρσι να το εγκαταλείψει κακήν-κακώς και την αστυνομία να καταφύγει σε εκτεταμένη χρήση χημικών και σε συγκρούσεις με τους πολιορκητές-διαδηλωτές. Την Τετάρτη το απόγευμα, σε μια συντονισμένη κίνηση, υπό την εμφανή προστασία και στήριξη της αστυνομίας, χιλιάδες οπαδοί της Μουσουλμανικής

Αδελφότητας ισοπέδωσαν τις σκηνές, τσάκισαν τους λιγόστοις εναπομείναντες οπαδούς της αντιπολίτευσης και μετέφεραν κιγκλιδώματα στο χώρο, προκειμένου να ισχυροποιήσουν και να θωρακίσουν την παρουσία τους έξω από το προεδρικό μέγαρο. Λίγο αργότερα, διαδηλωτές άρχισαν να καταφτάνουν απ' όλο το Κάιρο, προκειμένου να ανακαταλάβουν τον χώρο έξω από το προεδρικό μέγαρο. Οι συγκρούσεις ήταν εκτεταμένες και κράτησαν μέχρι τα ξημερώματα. Ο απολογισμός ήταν πάνω από 600 τραυματίες και 6 νεκροί. Την ίδια στιγμή, γραφεία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και του Κόμματος Ελευθερίας και Δικαιοσύνης που πρόσκειται στην Αδελφότητα έγιναν παρανάλωμα του πυρός σε όλη την αιγυπτιακή επικράτεια.

Αυτό που πυροδότησε ακαριαία τις αντιδράσεις χιλιάδων Αιγυπτίων σε βάρος της Αδελφότητας και του Μόρσι ήταν η απόφαση του τελευταίου να προσφέρει στον εαυτό του υπερεξουσίες αυτοκράτορα, στις 22 Νοέμβρη, με στόχο την επίσπευση της διαδικασίας διαμόρφωσης του Συντάγματος, από την οποία απουσιάζει εντελώς η αντιπολίτευση. Στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, το Μάιο του 2012, ο Μόρσι βγήκε πρώτος με ελάχιστη διαφορά από τον δεύτερο υποψήφιο, τον εκλεκτό του στρατού Αχμέντ Σαφίκ. Τρίτος ήταν ο νασεριστής Χαμντίν Σαμπάχι, με 700.000 ψήφους διαφορά από τον Σαφίκ και 900.000 από τον Μόρσι. Σύσσωμη η αντιπολίτευση κατη-

γόρησε το στρατό για εκτετα-
μένη νοθεία και εξαγορά ψή-
φων, προκειμένου να βγει ο
εκλεκτός του Σαφίκ στο δεύ-
τερο γύρο. Αντιθέτως, η Μου-
σουλμανική Αδελφότητα, κλεί-
νοντας το μάτι στο στρατό,
υποστήριξε ότι το αποτέλεσμα
ήταν έγκυρο. Ο Χαμντίν Σα-
μπάρι κάλεσε τους Αιγύπτιους
να μπούκοτάρουν το δεύτερο
γύρο των εκλογών. Σ' αυτόν ο
Μόροι βγήκε πρώτος. Το «σύ-
στημα Μουμπάρικο», δηλαδή ο
στρατός, έβαλε τα δυνατά του,
αλλά δε θέλησε ή δεν κατόρ-
θωσε να υπερσκελίσει ο Σαφίκ
σε ψήφους τον Μόροι. Νίκη
του Σαφίκ, τη στιγμή που ο
πρώτος γύρος έδινε τη συ-
ντριπτική πλειοψηφία των ψή-
φων στα κόμματα που μισού-
σαν θανάσιμα τον Μουμπάρικ
και τον Σαφίκ, θα σήμαινε ευ-
θεία παρέμβαση του στρατού
και πραξικόπημα.

Η νίκη του Μόραι πιροδότησε ακαριαία σημαντικές αναταράξεις μέσα στο κέντρο εξουσίας του στρατού. Το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, που κυβερνούσε απόλυτα τη χώρα μετά την πτώση του Μουστάρακ, είχε υποστεί μια δεινή ήττα. Την ήττα αυτή θα την πλήρωναν οι επικεφαλής του Ταντάουι και Ανάν με «τιμητική αποστράτευση» τον Αύ-

γουστο. Ο στρατός υπολόγιζε ότι με τυπικές δημοκρατικές διαδικασίες θα μπορούσε να ελέγξει πλήρως την κατάσταση μέχρι την καθιέρωση Συντάγματος, έξου και η καθιέρωση προεδρικών εκλογών πριν τη δημιουργία Συντάγματος. Ενας αιρετός άρχων που θα ψηφιζόταν από το σύνολο του πληθυσμού θα μπορούσε σε ανύποπτο χρόνο να υπερκεράσει την οποιαδήποτε πολιτική κρίση, επικαλούμενος την ανάδειξή του από καθολικές εκλογές. Αυτό κάνει σήμερα σε Μόρσι.

Το σχέδιο Συντάγματος τυπικά είναι μια αντιγραφή των συνταγμάτων της Δύσης. Περιλαμβάνει βασικά άρθρα που διασφαλίζουν το «*habeas corpus*», την έκδοση εντάλματος για τη σύλληψη, την εξασφόρδιση

συνέρχεσθαι, της απεργίας, του συνδικαλισμού (άρθρα 51 εως 53) τίθενται αυστηρά υπό την αίρεση του νόμου, ενώ στα δικαστήρια εκχωρείται η δικαιοδοσία να τα περιορίζουν. Τα ίδια ισχύουν και για την ελευθεροτυπία (άρθρα 48, 49). Οι αναφορές στον ισλαμικό νόμο ξεκινούν από το άρθρο 2, που ορίζει ότι «το Ισλάμ είναι η κρατική θρησκεία και τα αραβικά η επίσημα κρατική γλώσσα. Οι αρχές της Ισλαμικής Σαρία είναι η πρωταρχική πηγή θέσπισης των νόμων». Η Ισλαμική Σαρία, ο ισλαμικός νόμος, παρουσιάζεται στο σχέδιο του Συντάγματος ως συνεκτικό πολιτιστικό και εθνικό βάθρο της αιγυπτιακής δημοκρατίας, το οποίο πρέπει να διαφυλάσσεται από την ίδια τη δημοκρατία!

Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Ο λαός της Αιγύπτου δεν δέχεται αμαρχήτι την από κοινού δικτατορία στρατού και Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Εχουν παρελθει ανεπιστρεπτή τα χρόνια που ο «φόρβος φρύλαγε τα έρμα». Οι Αραβεζ θέλουν την ελευθερία τους και είναι αποφασισμένοι να θυσιαστούν για αυτό.

[1] Το σχέδιο συντάγματος στ' αγγλικά: <http://www.egyptindependent.com/news/egypt-s-draft-constitution-translated>

■ Παλαιστίνη

Ο καιροσκοπισμός των «διπλωματικών επιτυχιών»

Το Σεπτέμβρη του 2011, ο Μαχμούντ Αμπάς, επικεφαλής της Παλαιστινιακής Αρχής, απευθυνόταν στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ με αίτημα για την ένταξη της Παλαιστίνης ως κράτους-μέλους του ΟΗΕ με πλήρη δικαιώματα. Η διαδικασία προβλέπει ότι το αίτημα ένταξης κράτους-μέλους στον ΟΗΕ πρέπει να υιοθετηθεί από εννιά στα δεκαπέντε μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, με την προϋπόθεση ότι κανένα μόνιμο μέλος δε θα θέσει βέτο. Οι ΗΠΑ, βεβαία, αντέδρασαν ακαριαία, απειλώντας ότι θα θέσουν βέτο, προκειμένου να απορρίψουν την υποβολή της πρότασης στην κρίση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. Ο λόγος του Αμπάς έτυχε θερμότατης αποδοχής από τους Παλαιστίνιους της διασποράς και της Δυτικής Οχθης. Για αρκετές μέρες το θέμα προβαλλόταν στην κο-

ρυφή των διεθνών ειδήσεων σε
όλο τον κόσμο.

Ενα χρόνο μετά, στις 27 Σεπτέμβρη του 2012, ο Μαχμούντ Αμπάς επιστρέφοταν στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, αυτή τη φορά με το αισθητά πιο υποβαθμισμένο αίτημα η Παλαιστίνη να γίνει κράτος-μη μέλος με την ιδιότητα του παρατηρητή, καθεστώς ανάλογο με αυτό του Βατικανού. Η διαδικασία για το αίτημα αυτό προβλέπει απευθείας ψηφοφορία στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, χωρίς τη μεσολάβηση έγκρισης του Συμβουλίου Ασφαλείας. Αυτή τη φορά, ελάχιστοι Παλαιστίνιοι ασχολήθηκαν με το λόγο του Αμπάς στον ΟΗΕ (στη Ραμάλα λίγοι παρακολούθουσαν το λόγο), πολύ δε περισσότερο δεν έγινε σημαντικό θέμα στα διεθνή ΜΜΕ.

Το αίτημα να γίνει η Παλαιστίνη κράτος-μη μέλος είναι, βέ- κρατών, ενός παλαιστινιακού και ενός ισραηλινού, στα όρια της ιστορικής Παλαιστίνης. Οπως σημείωσε και ο γρέτης της Χαμάς στη Γάζα Μαχμούντ Αλ-Ζαχάρη στις 26/11, «αυτό (σ.σ. ή ένταξη της Παλαιστίνης ως κράτος-μη μέλος στον ΟΗΕ) είναι έγκλημα, διότι εμείς οι Παλαιστίνιοι έχουμε στο παρελθόν απορρίψει πολύ καλύτερες προτάσεις, που μας παραχωρούσαν περισσότερα δικαιώματα και γη απ' ό,τι η πρόταση του Αμπάς. Το 1947, αρνηθήκαμε το σχέδιο δισχωρισμού του ΟΗΕ, ενώ άλλα διεθνή ψηφίσματα, τα οποία οι Παλαιστίνιοι έχουν ήδη απορρίψει, μας έδιναν περισσότερα από την πρόταση του Αμπάς. Συνεπώς, πώς μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτή την προσφορά τώρα?».

βαία, πίσω και από την από-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Εγκλωβισμένοι

Σαν να μην τρέχει τίποτα, ο συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη ετοιμάζει έναν φορολογικό εφιάλτη, τον οποίο έχει το θράσος να σερβίρει σαν νομοθέτημα που ελαφρύνει φορολογικά τους εργαζόμενους και συνταξιούχους. Λίγη ώρα πριν κλείσει η ύλη της «Κ», έφτασε στο μέιλ της εφημερίδας ένα αισχρό πον παρετ από το υπουργείο Οικονομικών, με το οποίο ο Στουρνάρας έδωσε γραμμή για τι πρέπει να προπαγανδίζουν τα ΜΜΕ Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή. Τέτοια προπαγάνδα ούτε ο Γκέμπελς δε θα την αποτολμούσε.

Δεν διαφεύγει ασφαλώς της προσοχής όλων μας, ότι ο νέος φοροεφιάλτης έρχεται να προστεθεί στα μέτρα που ψηφίστηκαν στις 7 Νοέμβρη με το πολυνομοσχέδιο για το μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016. Οπως είπε ο Στουρνάρας σε τηλεοπτική του εμφάνιση, πέρα από τα 10,5 δισ. που αφορούν το σκέλος των δαπανών (με το συντριπτικό ποσοστό να αφορά πετσόκομμα μισθών, συντάξεων και επιδομάτων), πρέπει να μαζευτούν και περίπου 3 δισ. παραπάνω έσοδα. Φόροι δηλαδή. Οπως αναφέρεται στο πον παρετ, ο συντελεστής φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών μειώνεται από το 40% στο 32,8%. Από πού θα βγουν τα επιπλέον 3 δισ; Από μισθωτούς, συνταξιούχους και ελευθερεοπαγγελματίες.

Και βέβαια, έπειται συνέχεια. Μέτρα ύψους άνω των 6 δισ. ευρώ χαρακτηρίζονται «αδιευκρίνιστα» και πρέπει να παρθούν το 2015 και το 2016. Σ' αυτά, δε, θα προστεθούν οι υστερήσεις του 2013 και 2014. Εκτός αν κανείς πιστεύει ότι το πρόγραμμα θα εφαρμοστεί με απόλυτη ακρίβεια! «Έν δεν κάνουμε αυτά που πρέπει θα υπάρξει πίεση για παραπάνω μέτρα» λέει με νόημα ο Στουρνάρας. Ο Σαμαράς, όμως, επιμένει ότι δεν πρόκειται να ξαναπαρθούν μέτρα ενάντια σε μισθούς και συντάξεις! Αυτό, βέβαια, έχει τόσο αξία όσο είχε και η ανάλογη «δέσμευσή» του όχι μόνο πριν αλλά και μετά τις εκλογές του περασμένου Ιουνίου.

Είμαστε εγκλωβισμένοι. Μας έχουν πιάσει σ' ένα δίχτυ κι όσο και να χτυπιόμαστε το μόνο που καταφέρνουμε είναι να εξαντλούμαστε, σαν τα ψάρια που χτυπιούνται, χτυπιούνται μέσα στο δίχτυ και στο τέλος αφήνονται αποκαμωμένα στο μαχαίρι του ψαρά. Το θέμα είναι να σκίσουμε το δίχτυ. Μόνο τότε θ' ανασάνουμε αέρα ελευθερίας.

Ακόμα και τότε που θα υπάρξει σχετική ανάπτυξη (σίγουρα όχι το 2013 και πιθανότατα ούτε το 2014), αυτή θα είναι αναιμική, ενώ θα έχει ως προϋπόθεσή της μεροκάματα πείνας, εργασιακές συνθήκες γαλέρας, κοινωνικές δαπάνες τριτοκοσμικού τύπου. Οι καπιταλιστές, ντόπιοι και ξένοι, θα μεγαλώνουν τα υπερκέρδη τους, και τα πλεονάσματα του κρατικού προϋπολογισμού θα πηγαίνουν στην ολότητά τους στον ειδικό λογαριασμό για την αποτοληρωμή του χρέους. Δεν υπάρχει προοπτική ανακούφισης σε ορατό ορίζοντα. Σκύβοντας το κεφάλι σήμερα, υποθηκεύουμε και το μέλλον των παιδιών μας.

Καθήκον μας είναι να δημιουργήσουμε σήμερα τους όρους για να σκίσουμε το δίχτυ, για να γκρεμίσουμε τον καπιταλισμό.

■ Λάστιχο

Η έκδεση της τρόικας, που αποτυπώνει τη συμφωνία της με τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, δεν έχει δοδεί στη δημοσιότητα. Γνωρίζουμε μόνο ότι έχει διαρρεύσει στον αστικό Τύπο για να δημιουργηθεί κλίμα. Απ' αυτές τις διαρροές, λοιπόν, πληροφορημάται ότι τα έσοδα από ιδιωτικοποίησεις καθορίζονται σε 10,4 δισ. ευρώ μέχρι το 2016. Θυμόσαστε πως ξεκίνησε αυτή η ιστορία; Στα τέλη του 2010, ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε πως είχε τη φαενή ίδεα να ξεκινήσει και ένα πρόγραμμα ιδιωτικοποίσεων, προκειμένου να μειωθεί το χρέος. Οι ιδιωτικοποίησεις θα έφταναν τα 50 δισ. μέχρι το 2015, ενώ μόνο για το 2011 θα ήταν 15 δισ. Η τρόικα συμφώνησε και το ελληνικό χρέος ως εκ δαιμάτος κατέστη βιώσιμο! Στα χαρτιά, φυσικά, γιατί στην πράξη ούτε ένα από τα 15 δισ. του 2011 δεν εισέπραξαν. Αργότερα, κατέβασαν το στόχο των ιδιωτικοποίσεων στα 24 δισ. και τώρα τον κατεβάζουν στα 10,4 δισ. Ξεκίνησαν από 50 και έφτασαν λίγο πάνω από 10.

Το προσδοκώμενο από τις ιδιωτικοποίησεις ποσό γίνεται λάστιχο για να εξυπηρετήσει τις εκάστοτε ανάγκες της... δημιουργικής λογιστικής, βάσει της οποίας το χρέος κρίνεται βιώσιμο. Ο, τους λείπει το τοστάρουν ως προσδοκώμενο έσοδο από ιδιωτικοποίησεις και καθορίζουν. Υπάρχει, όμως, και μια άλλη, δεύτερη ανάγνωση, που λέει πως τα προσδοκώμενα έσοδα από τις ιδιωτικοποίησεις δεν συρρικνώνται μόνο επειδή αρχικά τα είχαν υπερεκτιμήσει, αλλά και επειδή ετοιμάζονται να πουλήσουν κρατικά περιουσιακά στοιχεία σε εντελώς εξευτελιστικές τιμές. Αυτό, όμως, μόνο όταν φτάνει η ώρα του κάθε ξεπουλήματος θα μπορέσουμε να το διαπιστώσουμε. Για την ακρίβεια, δια μπορέσουμε να διαπιστώσουμε πόσο εξευτελιστικό θα είναι το ξεπούλημα, γιατί ξεπούλημα θα είναι σίγουρα.

■ Πολιτικός αμοραπισμός

Όταν τα φραξιονιστικά τερτίπια βαφτίζονται ρηγικέλευθη πρόταση. Είπε ο Τσίπρας στη Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ:

«Και ειδικότερα, ο ρόλος ο δικός μου δεν είναι ούτε να επιβάλλω, ούτε να καταστέλλω τις νοοτροπίες ή τις συνήθειες του χρέους.

■ Καθάριμα (1)

Θα πρέπει να είσαι μεγάλο κάδαρμα για να έχεις μπροστά σου μια καρκινοπαθή, οι συγγενείς της οποίας πλήρωσαν τα διόλου ευκαταφόροντα νοσήλια στο νοσοκομείο που διευθύνεις, αλλά εσύ μόλις πήρες το παραδάκι φώναξες την αστυνομία για να δέσει τη γυναίκα υπό φρούρηση, επειδή είχε λήξει η βίζα παραμονής της στην Ελλάδα. Από την άλλη, αυτό που έκανε ο διοικητής του ογκολογικού νοσοκομείου «Άγιοι Ανάργυροι» δεν ήταν μόνο αποτέλεσμα της προσωπικής του ανημικότητας. Ήταν

■ Η Θηλιά

«Αν πραγματικά δεν προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση τότε τα κονδύλια δα κοπούν από αλλού», δήλωσε ο Γιούνκερ μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup της 27ης Νοέμβρη. Πράγματι, με την απόφαση του Eurogroup οι ιδιωτικοποίησεις και τα αντιλαϊκά μέτρα γίνονται συγκοινωνύτα δοχεία. Οταν δε δα πιάνεται ο στόχος των ιδιωτικοποίησεων, δα πρέπει να πούρονται πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα. Ετσι, δημιουργείται μια δηλιά, η οποία γίνεται πιο σφιχτή καθώς και τα πρωτογενή πλεονάσματα δα πρέπει να πηγαίνουν ολόκληρα στον ειδικό λογαριασμό για την αποπληρωμή του χρέους. Πέρα από τη συνεχή λήψη αντιλαϊκών μέτρων, αυτή η δηλιά οδηγεί και σε μια ανάπτυξη, όταν αυτή ξεκινήσει, εξαιρετικά αναιμική και παραπάνουσα, καθώς από μεριάς κράτους δε δα υπάρχουν πόροι για να σπριχτεί έστω και λίγο μια δημόσια αναπτυξιακή διαδικασία. Πολύ σύντομα η Ελλάδα δα δημιζει και από άποψη υποδομών μια τριτοκοσμική χώρα, καθώς το κράτος δε δα μπορεί να διαδέσει τα απαραίτητα κονδύλια για τη συντήρηση τους [για βελτίωση ούτε λόγος].

και αποτέλεσμα της κρατικής πολιτικής. Άλλωστε, εγκύκλιο της περιόδου Λοβέρδου ανέσυρε και εφάρμοσε.

■ Καθάρματα (2)

Ποια η διαφορά ανάμεσα στους νεοναζί της Μυτιλήνης που έβγαλαν φωτογραφίες νοσηλευόμενών μεταναστώπουλων για να πουν στο λαό της πόλης ότι κινδυνεύει από λοιμώδη νοσήματα και στον Λοβέρδο που χαρακτήριζε τους απεργούς πείνας της Υπατίας «τοξική βόμβα στα δεμέλια της Αδήνας»; Καμία απολύτως. Οι νεοναζί, όμως, δέχονται τη γενική κατακραυγή των ΜΜΕ, ενώ ο Λοβέρδος είχε δεχτεί επαίνους. Κατά τα άλλα, η αστική δημοκρατία υποτίθεται ότι φρίττει με την άνοδο του ναζισμού, τον οποίο η ίδια εξέδρεψε στους κόλπους της.

■ Ξεκατινιάσματα με ουσία

Δεν είναι για εύκολο ξεπέταμα το καθημερινό ξεκατινιάσμα του Ψυχάρη με τον Απόστολο Κακλαμάνη, στο πλαίσιο του οποίου ο δεύτερος κατηγορεί τον Ψυχάρη ως παρεμβασία στην πολιτική ζωή (μέχρι και τα ηγετικά δέματα των αστικών κομμάτων δέλει να καθορίζει, λέει) και με τον Ψυχάρη να αντεπιθίθεται καταγγέλλοντας τον Κακλαμάνη ως «εφαψία» της χρύντας. Εφτασε, δηλαδή, η ώρα να θύγει στο φως η παλιά ιστορία με τις επαφές που είχε ο Κακλαμάνης με το καθεστώς του δικτάτορα Ιωαννίδη στη Νέα Σμύρνη. Ιστορία που ήταν γνωστή στους πάντες, αλλά κανές δεν τολμούσε να τη δημοσιοποιήσει, γιατί ο Κακλαμάνης ήταν πανίσχυρος και απειλούσε με αγωγές. Και βέβαια, όσοι παρακολουθούσαμε τα παραπολιτικά του ΠΑΣΟΚ δυμόμαστε πολύ καλά την απειλή του Βαγγέλη του Γιαννόπουλου προς τον Κακλαμάνη να μην τολμήσει να βάλει υποψηφιότητα για πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ γιατί «δα μιλήσω», μετά την οποία ο Κακλαμάνης έκανε πίσω με δημόσια δήλωση. Ο Ψυχάρης τώρα βγάζει και άλλα. Για παράδειγμα, ότι ο Κακλαμάνης του έστειλε τον Κουρή να τον παρακαλέσει να πει καλά λόγια γι' αυτόν στο ειδικό δικαστήριο για το σκάνδαλο Κοσκωτά. Ενώ ο Κακλαμάνης τι λέει κατά τον Ψυχάρη; Οι παρεμβαίνει στο παρασκήνιο και καθορίζει τις εξελίξεις μέσα στο κόμματα, γεγονός που επίσης είναι γνωστό.

Ετσι, μέσα από το δημόσιο ξεκατινιάσμα ενός μεγαλοεκδότη που από δημοσιογράφος βρέθηκε να ελέγχει ιδιοκτησιακά το πανίσχυρο Συγκρότημα Λαμπράκη και ενός πολιτικού που επί δεκαετίες κατέφερνε να επιπλέει και να κρύβει το νταλαβέρι του με τη χούντα (μήπως ήταν καλύτερος ο Γιαννόπουλος που επί χρόνια παρουσιαζόταν σαν αντιστασιακός, ενώ είχε υπηρετήσει στους «Μπουραντάδες»), παίρνουμε ένα καλό μάθημα για το τι σημαίνει αστική πολιτική και πώς αυτή διαπλέκεται με τη μιντιοκρατία.

■ Μόνο για την πάρτη τους

Οπως αρδρογράφησε στα «Νέα» η πρόεδρος της συντεχνίας των δικαστών, αρεοπαγίτης Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, «το κράτος με τις επιβλημέσιες υπερβολικού ύψους μειώσεις των αποδοχών των δικαστών [μη αναγκαίες και μη ανάλογες], παραβίαζε αυτό πρώτο τις ως άνω συνταγματικές διατάξεις και γι' αυτό «είναι σαφές ότι δεν μπορεί να τίθεται δέμα παραβίασης του συντάγματος από τους τελευταίους, οι οποίοι, αντιδέτως, έχουν υποχρέωση να υπερασπιστούν το κύρος και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, με όποιο μέσον αντίδρασης δεωρούν ως πλέον πρόσφορο».

Αυτή η αρχή ισχύει προφανώς μόνο για τους δικαστές. Γιατί έτοι και κάποιος άλλος κλάδος εργαζόμενων τολμήσει να απεργήσει, επικαλούμενος και συνταγματικές διατάξεις που παραβίαζε η κυβέρνηση, έρχονται οι δικαστές και κηρύσσουν την απεργία του «παράνομη και καταχρηστική». Ετσι δε και οι εργαζόμενοι επιμείνουν να πραγματοποιήσουν την απεργία τους, οι δικαστές μοιράζουν τους μήνες φυλάκισης λες και πρόκειται για κουφέτα.

■ Αντε βγάλε άκρη

Η γραμματέας ενός επιχειρηματία εμφανίζεται στη λίστα Λαγκάρη με καταδέσεις 550 εκατ. δολαρίων στην ελβετική τράπεζα. Στελέχη του ΣΔΟΕ επικαλούνται υπηρεσιακές τους συζητήσεις, σύμφωνα με τις οποίες πίσω απ' αυτή την κατάθεση είναι η Μαργαρίτα Παπανδρέου. Οι Παπανδρέου αντεπιθίθενται καταγγέλλοντας τις εφημερίδες που έβγαλαν το δέμα {Βήμα} και {Πρώτο Θέμα}. Ο ένας μεγαλοεφοριακός αρνείται ότι είπε κάτι σχετικό στους άλλους δύο, οι οποίοι όμως το έχουν καταδέσει ενόρκως στους οικονομικούς εισαγγελείς. Ο επιχειρηματίας σπεύδει να δηλώσει ότι τα λεφτά ανήκαν σε αμοιβαίο κεφάλαιο και σε κανένα φυσικό πρόσωπο (τότε γιατί ήταν στο όνομα της γραμματέως του). Ακρη, φυσικά, δεν πρόκειται να θύγει. Ο πολιτικός ντόρος έγινε και στο τέλος όλοι θα μαζέψουν τις δηλώσεις τους, αφού αυτά τα πράγματα δεν αποδεικνύονται παρά μόνον αν ανοίξουν λογαριασμοί. Και βέβαια, λογαριασμοί δεν πρόκειται ν' ανοίξουν, γιατί κανένας δεν το δέλει.

Οσο πιο δεξιά τόσο πιο καλά

Ποια ήταν η είδηση στη Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ; Ήταν μήπως οι προγραμματικές επεξεργασίες, η αντιπαράθεση πάνω σε ζητήματα στρατηγικής και τακτικής; Οχι βέβαια. Αν το Αριστερό Ρεύμα μαζί με ελάχιστες άλλες συνιστώσες δεν συγκροτούσαν την Αριστερή Πλατεόρμα και δεν ανακοίνωναν ότι κατεβαίνουν στις εκλογές με χωριστό ψηφοδελτιο, ίσως κανένας να μη συζητούσε την επαύριο για τη Συνδιάσκεψη. Θα περνούσε στην ιστορία σαν μια φιέστα, ενώ τώρα πέρασε σαν μια αναμέτρηση μηχανισμών, η οποία εβγαλεί βέβαια νικήτρια την ομάδα Τσίπρα (γύρω από την οποία συνασπίστηκαν οι Πασόκοι, αλλά και κάμπτοσες από τις... αικροαριστερές συνιστώσες), όμως εδώσεις και λίγο πάνω από 25% στη λίστα του Αριστερού Ρεύματος, το οποίο επισήμως πλέον αναγορεύτηκε σε εσωκομματική αντιπολίτευση. Ο ίδιος ο Τσίπρας επιχείρησε τον εκβιασμό με την προσωπική του καθόδο ως επικεφαλής της προεδρικής λίστας, ώστε να εικβίασε το Αριστερό Ρεύμα να δεχτεί τη συνύπαρξη των δύο λιστών σε ενιαίο ψηφοδελτιο, με δυνατότητα σταύρωσης υποψήφιων και από τις δύο λίστες (με ποσόστωση), όμως το 72,8% των σταυρών που πήρε ο Τσίπρας κάθε άλλο παρά ως προσωπική του νίκη μπορεί να θεωρηθεί. Δεν τον σταύρωσαν ούτε όλοι όσοι επέλεξαν την προεδρική λίστα.

Υπήρξαν, βέβαια, και οι Πασόκοι στη Συνδιάσκεψη. Πέραν εκείνων που έχουν ήδη κατοχυρωθεί ως γκεσέμια του ΣΥΡΙΖΑ, οι υπόλοιποι είναι εξασφάλισαν την εκλογή τους ex officio (όπως ο Κοτσακάς είπε δεν έβαλαν υποψηφιότητα για να εκλεγούν στο καινούργιο κεντρικό όργανο (όπως ο Ραυτόπουλος)). Εμπειροί σ' αυτά, φοβήθηκαν το μαύρο (όσοι περιφρόνησαν αυτό τον κίνδυνο καταποντίστηκαν στην ψηφοφορία) ή απλώς δε θέλησαν την καταγραφή. Σ' αυτή τη φάση κατέγραψαν μόνο την παρουσία τους. Οταν οι συσχετισμοί θα τους ευνοούν, θα κάνουν και το παραπέρα βήμα. Στα «μαγειρέματα» άνθρωποι σαν τον Κοτσακά και τον Ραυτόπουλο είναι προφέσορες, διότι χρόνια έκαναν αυτή τη δουλειά μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Γιατί, όμως, δεν απετέλεσε πολιτικό γεγονός η Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί απλούστατα δεν υπάρχει κοινωνικό ρεύμα. Υπάρχουν μόνο ψηφοφόροι διατεθειμένοι να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ, όχι όμως αγωνιστές διατεθειμένοι να γίνουν μελή ενός κόμματος και ν' αγωνιστούν για την ευδωση των στόχων του. Γ' αυτό και ο στόχος των 100.000 μελών έμεινε κάπου στο ένα τρίτο.

Τι είναι αυτό που νοηματοδοτεί την πλειοψηφία στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ; Ο πόθος για τη διαχείριση της αστικής εξουσίας. Γ' αυτό και το Αριστερό Ρεύμα, που δέλει κάποια πράγματα επενδύσεις στην ΕΕ και το ευρώ, έμεινε στη μειοψηφία, ενώ γύρω από την πιο δεξιά ηγετική ομάδα που υπήρξε ποτέ στη λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά» συνασπίστηκαν όχι μόνο η ΑΚΟΑ, αλλά ακόμα και η ΚΟΕ και το «Δίκτυο». Δείχνουν όλοι αποφασισμένοι να κάνουν όσες «προσαρμογές» χρειάζονται προκειμένου ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει αποδεκτός από το ιμπριστικό της Ευρωζώνης.

Ο φραξιονιστικός ογκός στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι αυτοελεγχόμενος, όπως ήταν επί χρόνια και στο ΠΑ-

ΣΟΚ, γιατί η προοπτική της κυβερνητικής εξουσίας ενώνει. Και σε τελευταία ανάλυση δεν έχει σημασία. Εκείνο που έχει σημασία είναι η πολιτική γραμμή. Κι αυτή κάθε άλλο παρά καθορίστηκε στη Συνδιάσκεψη, μολονότι σ' αυτή εγκρίθηκε και η διακήρυξη. Την πολιτική γραμμή θα τη διαπιστώσει κανές σ' αυτά που λένε τα ηγετικά στελέχη. Γιατί αυτά «περνάνε» στον ελληνικό λαό και όχι μια πολυσελίδη διακήρυξη η οποία σύντομα θ' αρχιχνίζει σε κάπτοιο ράφι. Ο Τσίπρας δε δίστασε να εμφανιστεί ακόμα και στο συνέδριο του κακόφρεμου Ελληνομερικανικού Επιμελητηρίου και να εκφωνήσει μια ομιλία γεμάτη «κρυφά μηνύματα».

Ο ομιλία υπήρξε καταρχήν μια σπονδή στην... υγή επιχειρηματικότητα. Η συγκυρένηση καταγγέλθηκε ως «ανεύθυνη πολιτική γησείσια» η οποία πολιτεύεται «αποτρέποντας τις ιδιωτικές επενδύσεις. Και τορπίλιζοντας την προπτική ανάκαμψης της οικονομίας». Το Μεσοπρόθεσμο κατηγορίθμηκε ότι «επιτείνει την αβεβαιότητα και απωθεί τις επενδύσεις». «Κανείς σοβαρός επενδυτής δεν θα

■ Χότζας ο Σαμαράς, μουεζίνης ο Μαυραγάνης

Και εμείς σε ρόλους αφελών χωρικών;

Ηιστορία του Ναστρεντίν χότζα είναι γνωστή και αναφέρεται εδώ και δεκαετίες ως εργαλείο πολιτικής δισεχείρισης. Οταν δυστυχής χωρικός, αρχηγός πολυμελούς οικογένειας, επισκέφτηκε τον χότζα για να του παραπονεθεί ότι η φαμίλια του δε χωράει στο καλύβι του, ο Ναστρεντίν τον συμβούλεψε να βάλει μέσα και την κατσίκα. Ο χωρικός το έπραξε, φυσικά το πρόβλημά του μεγάλωσε και έκτοτε επισκεπτόταν σε καθημερινή βάση τον χότζα για να παραπονεθεί όλο και πιο έντονα ότι το πρόβλημα χειροτερεύει, ενώ αυτός τον συμβούλεψε να προσθέσει και ένα ακόμη ζώο. Οταν προστέθηκαν διαδοχικά η προβατίνα, η αγελάδα, ο γάιδαρος και οι κότες και ο αφελής χωρικός έφτασε στα όρια της παράκρουσης, ο πονηρός Ναστρεντίν δέταξε: απόψε να βγάλεις όλα τα ζωντανά έξω. Περιχαρής ο χωρικός επισκέφτηκε την επομένη το τζαμί και φιλώντας τα χέρια του Ναστρεντίν κράγαζε: «Χότζα μου, μ' έσωσες. Ψες κοιμηθήκαμε μια χαρά!».

Η ιστορία με το υπό κυιφορίαν φορολογικό νομοσχέδιο αποτελεί μια αικόμη μίμηση της τακτικής του Χότζα. Στο ρόλο του Ναστρεντίν ο ίδιος ο Σαμαράς, ενώ για λόγους δραματουργικής πλοκής προστέθηκε και μουεζίνης. Οχι ο «επολύτιμος» Στουρνάρας, ο οποίος πρέπει να προστατευθεί από τη λαϊκή οργή, ούτε ο Σταϊκούρας, που είναι παιδί του γολάζιου κομματικού σωλήνα και πρέπει επίσης να προστατευθεί, αλλά ο όχρωμος τεχνοκράτης Μαυραγάνης, μάνατζερ σε ιδιωτική εταιρία έως πρότινος, από την οποία μετακινήθηκε εν μιᾷ νυκτί και τοποθετήθηκε ως υφυπουργός στην οδό Νίκης, προκειμένου να οργανώσει το σαφάρι είσπραξης των χαρατσιών που απαιτούνται για «να φτάσουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα».

Ο Μαυραγάνης χρησιμοποιήθηκε ως φορέας καθημερινών διαρροών προς τα ΜΜΕ, τα οποία ανέλαβαν να φτιάξουν το κλίμα, εστιάζοντας σε δύο φορολογικά μέτρα: πρώτον στη φορολογική μεταχείριση σε σχέση με τα παιδιά (σύμφωνα με τη διαρροή θα καταργούνταν κάθε έκπτωση) και δεύτερον στο συντελεστή φορολόγησης για εισόδημα άνω των 26.000 ευρώ, που σύμφωνα με τη διαρροή θα καθορίζοταν στο 45%. Αν φύγουν αυτά τα δύο μέτρα, τότε θα έχουμε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα υποστηρίζει –εμμέσως πλην σαφώς– η οργανωμένη από τα ΜΜΕ «προπαγάνδα της οργής», στην οποία πήραν ασμένως μέρος πολλοί και διάφοροι, οι οποίοι μιλούσαν χωρίς να έχουν δει κάποιο νομοσχέδιο, αλλά με βάση τις διαρροές.

Αφού φτιάχτηκε το κλίμα της οργής, ήρθε η ώρα να μιλήσει ο χότζας. Πρώτα, όμως, δεδομένου ότι έχουμε τρικομματική συγκυβέρνηση, έπρεπε να μιλήσουν οι βοηθοί του.

Αυτό το φορολογικό δεν περνάει, διεμήνυσε το ΠΑΣΟΚ, μέσω διαρροών της Φώρφης. Σύμφωνα με τις ίδιες διαρροές, τα στελέχη της σημερινής γηγετικής ομάδας είπαν στον Βενιζέλο:

«Πρόεδρε, είναι θέμα πολιτικής φυσιογνωμίας του ΠΑΣΟΚ, αν δεν υπάρξουν οι αλλαγές που ζητάμε, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε! Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου. Από το 2010, πότε μόνοι τους και πότε συγκυβερνώντες, οι Πασόκοι έχουν καταξεκούσει τον ελληνικό λαό και ξαφνικά ανακάλυψαν ότι τίθεται «θέμα πολιτικής φυσιογνωμίας του ΠΑΣΟΚ!» Οι συνεργάτες του ταρακούνησαν τον παραζαλισμένο από τη Λοβερδειάδα Μπένι και τον έπεισαν να βγει γερά στο γήπεδο της προπαγάνδας. Ετσι, σκαραβάθηκαν άρον-άρον «πέντε σημεία-προτάσεις», που δόθηκαν στη δημοσιότητα με την off the record «απειλή», ότι «το ΠΑΣΟΚ δεν μπλοφάρει». Τι περιλαμβάνουν οι πέντε σημεία-προτάσεις (και όχι όροι); Να παραμείνει η ισχύουσα φορολογική κλίμακα, να παραμείνει το ισχύον καθεστώς φορολογικής αντιμετώπισης των παιδιών, να υπάρξει ιδιαίτερη φορολογική αντιμετώπιση των νέων επαγγελματιών κατά τα πρώτα πέντε χρόνια (να υπάγονται στο φορολογικό καθεστώς μισθωτών και συνταξιούχων), να οριστεί ελάχιστο όριο για την τίρηρη σημείο βιβλίων από τους αγρότες και να διατηρηθεί η έκπτωση των τόκων από τη στεγαστικά δάνεια, σε ακόμη πιο μειωμένο ποσοστό (5%).

Ο δεύτερος... βθηθός χότζα, ο Κουβέλης, ψιλοσιφνιδιάστηκε. Είχε κανονίσει διαφορετικά την ατζέντα του και του 'ρθε αχαμνά η κορύφωση του θρύβου. Ενώ αυτός είχε κανονίσει να ξαναζεστάνει το θέμα της απλής αναλογικής, ξαφνικά του προέκυψε κρεσόντο φορολογικολογίας. Ανακοίνωσε, λοιπόν, κι αυτός ότι διαφωνεί με το σχέδιο του Μαυραγάνη κι ότι τάσσεται υπέρ ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος, το οποίο, όπως είπε σε μια ποιητική έξαρση, θα πρέπει να

διαπινέεται από την αρχή «περισσότεροι φόροι από όλους και λιγότεροι φόροι από τον καθένα». Ανακοίνωσε, δε, ότι πλήρη πρόταση θα παρουσιάσει την επομένη.

Ηταν, λοιπόν, η ώρα να βγει στη σκηνή ο ίδιος ο Ναστρεντίν χότζας, κατά κόσμον Αντώνης Σαμαράς (ο μεγαλοπρεπής). Ηταν προγραμματισμένο να μιλήσει στο ετήσιο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου, απότελος προσέθεσης μια παρέκβαση στην ομιλία του. «Και πριν από ο, πιδήποτε άλλο, δύο διευκρινήσεις», είπε. «Δεν υπάρχει αυτό που ακουστηκεί, για φόρο 45%, λέει, πάνω από 25 χιλιάδες ετήσιο εισόδημα. Δεν υπάρχει τέτοιο πρόγραμμα. Είναι έξω από της θέσεις μου. Είναι αντίθετο με τις ιδέες μου. Είμαι με τη μεσαία τάξη. Οχι εναντίον της. Τα εισόδημα μας μισθωτών και συνταξιούχων μέχρι 25 χιλιάδες ετησίως, θα έχουν φορολογική ελάφρυνση με τους νέους συντελεστές. Κι αυτό αφορά όσους παίρνουν ονομαστικά ως 2500 χιλιάδες το μήνα, δηλαδή την πλειονότητα μισθωτών και συνταξιούχων, να οριστεί επίσης τη μεγάλη καινοτομία να δίνουμε επιδόματα σε κάθε παιδί, από το πρώτο παιδί! Με εισόδηματικά κριτήρια, όμως, για να δίνεται μεγαλύτερη ενίσχυση σε εκείνους που πραγματικά το έχουν ανάγκη.»

Προσέξατε, ασφαλώς, το πρώτο ενικό πρόσωπο. Μπορεί ο Μαυραγάνης να τα έκανε σκατά, αλλά ο Αντώνιος ο μεγαλοπρεπής είναι εδώ και με μια του κίνηση, με μια του διατογή, αποκοινιστά τα πρόγματα και στοματάει στη γενέσει της τον κοινωνική αδικία. Οχι μόνο δε θ' αδικηθούν οι φτωχοί από τη νέα φορολογική μεταρρύθμιση, αλλά θα έχουν και όφελος!

Την επομένη εμφανίστηκε στη σκη-

νή και ο... ιμάμης ή μέγας παρελασιάρχης. Αυτός που έχει πιαστεί το χέρι του να υπογράψει Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, που κουρελιάζουν το ίδιο το αιστικό σύνταγμα (πάντοτε με αντιλαϊκό περιεχόμενο), όμως δεν κουράζεται να εκφράζει κάθε φορά «λόγον παρηγορίας» (στα εκκλησιαστικά κιτάπια λέγεται και «λόγος παραμυθίας») υπέρ των φτωχών και των αδυνάτων. Ο Κάρολος Παπούούλιας, όπως είναι το κοσμικό όνομα του ιμάμη, δέχτηκε στο τέως παλάτι και νυν προεδρικό μέγαρο τον υπουργό Οικονομικών και τον συμβούλεψε -on camera, καταπάτως το συνηθίζει- να προσέξει τις οικογένειες με παιδιά. Ο Στουρνάρας, φυσικά, συγκατένευσε και στο σημείο αυτό έληξε η πρώτη φάση της κοροϊδίας, με ένα ερώτημα να πλανάνται: Θα δεχτεί ο ελληνικός λαός να παίξει το ρόλο του αφελούς χωρικού, που τον εξαπάτησε ο παμπόντηρος χότζας, έτσι που στο τέλος να αισθάνεται ευτυχής με τη δυστυχία του;

Λίγο μετά την κορύφωση της κοροϊδίας από μεριάς του τρίο εξερτήθη της συγκυβέρνησης, ο Στουρνάρας εμφανίστηκε σε τηλεοπτική εκπομπή. Εκεί διεκτραγώθησε το δράμα του, καθώς αισθάνεται σαν τον Ιησού εν μέσω δύο ληστών, όντας αναγκασμένος να ισορροπεί ανάμεσα στην τρόικα εσωτερικού και την τρόικα εξωτερικού: «Έκεί –παρότι αισθάνομαι μεγάλη δύναμη μέσα μου– ένιωσα ότι έφτασα στα όριά μου. Έκεί κατάλαβα τι σημαίνει να είσαι στη μέση. Από τη μία να σε τραβάει ο ένας και από την άλλη ο άλλος. Έκεί χρειάζεται δύναμη». Επειδή, λοιπόν, ο εκλεκτός των βιομηχάνων και των τραπεζιών αισθάνεται δυνατός, είπε και μια αλήθεια, η οποία χάθηκε μέσα στον ορμαγόδη της προπαγάνδας: «Ψηφίσαμε και συμφωνήσαμε με την τρόικα και τους εταίρους μας στο Eurogroup ότι η Ελλάδα το 2013 και το 2014 συνολικά να εξοικονομήσει 13,5 δισ. ευρώ, περίπου 10,5 δισ. από δαπάνες και περίπου 3 δισ. από έσοδα (...). Ενα κομμάτι είναι μια μίνι φορολογική μεταρρύθμιση που αποβλέπει να απλοποιήσει την κλίμακα, να βάλει μέσα στο φορολογικό «δίχτυ» ελεύθερους επαγγελματίες, αγρότες από το 2015, καθώς και να αυξήσει φόρους στις καταθέσεις, να αυξήσει φόρους στα τοιγάρα, να μειώσει την επιστροφή ΦΠΑ στους αγρότες. Όλα αυτά μας κάνουν περίπου 3 δισ. ευρώ. Είτε μας αρέσει, είτε όχι –εμένα δεν μου αρέσει– πρέπει να φέρουμε νέα έσοδα (...). Πράγματι είναι πολύ οδυντρόπα τα μέτρα αυτά, δυστυχώς όμως δεν έχω δει καμία άλλη πρόταση να πέφτει πάνω στο τραπέζι». Τα μέτρα αυτά, δηλαδή την προπαγάνδα της οργής, και τους εταίρους της συγκυβέρνησης, που εμφανίζονται ως προστάτες των φτωχών και των αδυνάτων, θα κληβούν τα βάρη (τα παλιά και τα νέα). Προσθέστε και τους λεγόμενους μικρομεσαίους, για τους οποίους έχει λήξει η φορολογική ασυλία που κάποτε απολάμβαναν, πλην όμως τη φοροδική τους ικανότητα είναι χαμηλή και η δυνατότητά τους να φορ

Συνεχείς αβάντες στους Κολλεγιάρχες

Ηαβάντα των ελληνικών κυβερνήσεων προς τους εμπόρους- ιδιοκτήτες των Κολλεγίων δεν έχει τελειωμό. Η τρικομματική κυβέρνηση, με πρόσχημα τις πιέσεις που ασκούν οι τροϊκανοί, διευρύνει συνεχώς το νομικό πλαίσιο κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων, που δίνονται όχι μόνο για τα πτυχία της πλάκας που χορηγούν τα Κολλέγια, αλλά και για όλους τους τίτλους, βεβαιώσεις, πιστοποιητικά σπουδών και οποιαδήποτε ονομασίας βεβαίωση που αυτά χορηγούν.

Κύριο επιχείρημα των ελληνικών κυβερνήσεων, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη σπουδή τους να νομοθετήσουν την επαγγελματική ισοτιμία των πτυχίων-κουρελόχαρτων που χορηγούν τα Κολλέγια, ήταν ότι υποχρεώνονται από τις οδηγίες 36/2005 και 100/2006. Τώρα, όμως, με το νόμο 4093/2012 (το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο-εφιάλτη) και την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που ακολούθησε, νομοθέτησαν ότι πρέπει να δώσουν επαγγελματική ισοτιμία και σε κατόχους «πτυχίων» που πήραν από Κολλέγια που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των οδηγιών 36/2005 και 100/2006.

Είναι γεγονός ότι, παρά τη νομοθέτηση της επαγγελματικής ισοτιμίας των κουρελοπτυχίων των Κολλεγίων με τα πτυχία που χορηγούν τα ελληνικά Πανεπιστήμια και τα ελληνικά Πολυτεχνεία, δεν έχουν ακόμη αναγνωριστεί επαγγελματικά δικαιώματα στους κολλεγιόπταδες. Και δεν έχουν αναγνωριστεί, παρά τη δικαστική υποχρέωση της Ελλάδας, γιατί απλούστατα οι κάτοχοι των κουρελοπτυχίων των Κολλεγίων πρέπει να κάνουν και κάποιες πρακτικές ενέργειες. Ενα παράδειγμα, για να γίνει κα-

τανοητό τι εννοούμε. Ενας πτυχιούχος Νομικής, για να ασκήσει το επαγγελματικό του δικαιόχρονο στην Ελλάδα, πρέπει να κάνει επίσης άσκηση σε δικηγορικό γραφείο. Ετοι, δεν είναι δυνατόν ένας κολλεγιόπταις, που πήρε το κουρελόχαρτο από ένα Κολλέγιο στην Ελλάδα, να πάρει επαγγελματικά δικαιωμάτων, εάν δεν πάει στη χώρα που είναι η έδρα του πανεπιστημίου που δίνει τα κουρελόχαρτα για να κάνει την πρακτική άσκηση και ν' αποκτήσει την απαραίτητη πρακτική εμπειρία.

Κάποια στιγμή οι κολλεγιόπταιδες θα εκπληρώσουν και αυτές τις υποχρεώσεις, που θέτει το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων, και έτσι θα αποκτήσουν και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Επομένως, με τη νομοθέτηση της ισοτιμίας των επαγγελματικών δικαιωμάτων των κατόχων των κουρελιών των Κολλεγίων με τους κατόχους πτυχίων των Πανεπιστημίων άνοιξε για τα καλά στο δρόμος στην ιδιωτικοποίηση και της ανώτατης εκπαίδευσης. Και βέβαια, δεν πρέπει να παραιτηθούμε από τον αγώνα ενάντια στα Κολλέγια επειδή δεν έχουν πάρει οι απόφοιτοί τους ακόμη τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Με το νόμο 3696/2008 (νόμος Στυλιανίδη) νομοθέτησε η επαγγελματική ισοτιμία των κουρελοπτυχίων των Κολλεγίων και τώρα, όπως προαναφέραμε, η τρικομματική κυβέρνηση διεύρυνε το πεδίο αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Με το νόμο 4093/2012, που επικύρωσε το νέο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, παράγραφος Θ.7.1, αναγνωρίζονται επαγγελματικά δικαιώματα και στους κατόχους «κεταπτυχιακών τί-

των» (και όχι μόνο), που χορηγούν τα Κολλέγια. Προκειμένου όμως να «ξεκαρφώσει» αυτή τη διεύρυνση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, η συγκυβέρνηση προσέθεσε ένα εδάφιο, στο οποίο τονίζει ότι τα πτυχία, οι τίτλοι κτλ. που χορηγούν τα Κολλέγια δεν είναι ισότιμα με τα πτυχία που χορηγούν τα ελληνικά Πανεπιστήμια. Ιδού το εδάφιο: «Τα ανωτέρω πτυχία και τίτλοι, καθώς και οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά σπουδών και οποιαδήποτε ονομασίας βεβαίωση που χορηγούν τα κολλέγια δεν είναι ισότιμες με τους τίτλους που χορηγούνται στο πλαίσιο του ελληνικού συστήματος τυπικής εκπαίδευσης».

Μιλάμε για «ξεκάρφωμα», γιατί από τη στιγμή που έκαναν διοχωρισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων από τους ακαδημαϊκούς τίτλους που χορηγούν μόνο τα ΑΕΙ, προφανώς αναφέρονται στην ισοτιμία των «πτυχίων» των Κολλεγίων με τα ακαδημαϊκά πτυχία και κρύβουν την επαγγελματική ισοτιμία που νομοθέτησαν με το νόμο 3696/2008.

Παρά ταύτα, το εδάφιο αυτό δεν άρεσε στους κολλεγιάρχες (και όχι μόνο) και φαίνεται ότι απαίτησαν πρασκηνιακά από την τρικομματική κυβέρνηση την αφαίρεσή του και την πρόσθεση εδαφίου στο οποίο να τονίζεται η επαγγελματική ισοτιμία των «πτυχίων» των Κολλεγίων.

Ο νόμος 4093 ψηφίστηκε στις 7 Νοέμβρη και το ΦΕΚ 222 Α, που συμπεριέλαβε αυτό το νόμο, δημοσιεύτηκε στις 12 Νοέμβρη του 2012. Μετά από μια εβδομάδα, στις 19 Νοέμβρη του 2012, δημοσιεύτηκε η Πράξη Νομοθετικού Πε-

ριεχομένου στης ο-ποίας την παράγραφο 6.1γ του άρθρου 7 περιλαμβάνεται το εδάφιο που τονίζει την επαγγελματική ισοτιμία των πτυχίων, τίτλων, βεβαιώσεων των Κολλεγίων με τα πτυχία των ΑΕΙ. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «Τα πτυχία, οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά σπουδών και οποιαδήποτε ονομασίας βεβαίωση που χορηγούν τα κολλέγια των στοιχείων α' και β' της παρούσας παραγράφου δύνανται της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων ανώτατης εκπαίδευσης του ελληνικού συστήματος τυπικής εκπαίδευσης σύμφωνα με την διαδικασία και τις προϋποθέσεις της Θ.16 της παρούσης». Ετοι, οι κολλεγιάρχες με την αφαίρεση του προηγούμενου εδαφίου της παραγράφου αυτής κρύβουν όχι απλώς την αναστομία, αλλά το χάσμα που δίνουν δεν αναγνωρίζονται σύμφωνα με την οδηγία 36. Αυτή την περίοδο η ισοτιμήση των επαγγελματικών δικαιωμάτων αυτών των πτυχίων αφορά βασικά τις δύο νέες χώρες της ΕΕ, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, ενώ στο μέλλον θα αφορά και τις νέες χώρες που θα ενταχθούν στην ΕΕ.

Οι διατάξεις που εισάγονται με το νόμο 4093 και τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου για τα Κολλέγια και τα κουρελόχαρτα που δίνουν δεν είναι οι μοναδικές. Υπάρχουν και άλλες διατάξεις που εισάγονται συνέχεια και που τροποποιούνται συνέχεια, με τη φάσμα των ΠΝΠ που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, τις οποίες ο χώρος δεν μας επιτρέπει να σχολιάσουμε.

Οι διατάξεις που εισάγονται με το νόμο 4093 και τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου για τα Κολλέγια και τα κουρελόχαρτα που δίνουν δεν είναι οι μοναδικές. Υπάρχουν και άλλες διατάξεις που εισάγονται συνέχεια και που τροποποιούνται συνέχεια, με τη φάσμα των ΠΝΠ που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, τις οποίες ο χώρος δεν μας επιτρέπει να σχολιάσουμε.

■ Αύξηση των ασφαλιστέων αποδοχών

Μεγάλη ληστεία σε βάρος καλοστεκούμενων μισθωτών

Με την παράγραφο ΙΑ.6, περίπτωση 1 του νόμου 4093/2012 αυξάνονται οι ασφαλιστέες αποδοχές των εργαζόμενων που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πριν από τις 31 Δεκέμβρη του 1992 από 2430,25 σε 5546,80 ευρώ το μήνα. Αποδοχές τέτοιου ύψους παίρνουν μόνο η εργατική αριστοκρατία και στελέχη των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Ασχολούμαστε με τους τελευταίους όχι γιατί αλλάζουμε ρότα. Σταθερή μας θέση παραφένει η υπεράσπιση μόνο της εργατικής τάξης και όχι της εργατικής αριστοκρατίας (αυτή ήταν και παραφένει δούρειος ίππος της αστικής τάξης) και των στελέχων της αστικής τάξης που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Υπάρχει, βέβαια, και ένα πολύ μικρό κομμάτι ειδικευμένων εργατών ο μισθός των οποίων μπορεί να ξεπερνά τα 2430 ευρώ. Ο λόγος που ασχολούμαστε με τη θέμα είναι πως πρόκειται για μια ρύθμιση καθαρά εισπρακτική, που έρχεται να καλύψει τις προκλητικές παροχές προς το κεφάλαιο.

Για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που πρωτοασφαλίστηκαν πριν τις 31 Δεκέμβρη του 1992 το ανώτατο πλαίσιο μηνιαίας σύνταξης ανέρχεται σε 2773,4 ευρώ για κόριτσα και επικουρική σύνταξη, για κλάδο υγείας, ανεργίας κτλ. Οι κρατήσεις θα γίνονται για ασφαλιστέες αποδοχές μεγαλύτερες από το ανώτατο πλαίσιο της μηνιαίας σύνταξης, αλλά θα καταβάλλεται σύνταξη το πολύ μέχρι 2773,4 ευρώ μαζί με τα επιδόματα. Θυμίζουμε ότι μέχρι τώρα έχει γίνει μια μείωση της σύνταξης κατά 10% για συντάξεις από 1η Γενάρη του 2013 κατά 15% για συντάξεις από 2000 μέχρι 3000 ευρώ.

Η τρικομματική κυβέρνηση θέλει να αυξήσει τα έσοδα όχι για τις παροχές προς τους ασφαλισμένους, αλλά για να μειώσει τις εισφορές των καπιταλιστών για ΟΕΚ και Εργατική Εστία, κατάργηση από την οποία χάνονται ασφαλιστικές εισφορές ύψους 247 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Ετοιμάζουν υποχρεωτικές μεταθέσεις και μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών

Το Φλεβάρη του 2012 (Κόντρα, αρ. φύλου 676), είχαμε αποκαλύψει ότι επί υπουργίας Α. Διαμαντοπούλου είχε ετοιμαστεί λίστα προγραφής 17.599 εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Σύμφωνα με αυτή τη λίστα οι οργανικές θέσεις είναι 68.612 και ο αριθμός των μονίμων καθηγη

■ Ο μόγιας του Συμβουλίου

Για να πάρετε μια γεύση του πώς θα διοικούνται πλέον τα Ιδρύματα από τα Συμβούλια, ιδέστε την περίπτωση του ΤΕΙ Αθήνας.

Η Γενική Συνέλευση του Εκπαιδευτικού Προσωπικού αποφάσισε κατάληψη του Ιδρύματος. Στο καπάκι το Συμβούλιο απέστειλε έγγραφο σε όλα τα μέλη ΕΠ, ζητώντας «να δηλώσουν στον Προϊστάμενο Τμήματος» εάν «στις 22, 23, 26 και 27-11-2012 συμμετείχαν ή όχι στην κατάληψη του Ιδρύματος». Παράλληλα με τον εκφρισμό (ενυπόγραφες δηλώσεις σταλμένες ηλεκτρονικά) επελέγησαν και οι αρμόι εκβιασμοί. Χρησιμοποιώντας ως «θύματα» τους σπουδαστές, άλλα και το ωρομίσθιο προσωπικό, το Συμβούλιο προσπάθησε να ενεργοποιήσει ανακλαστικά αγανάκτησης από τη μεριά τους, ώστε στη συνέχεια να ασκηθεί πίεση στους διδάσκοντες που αποφάσισαν την κατάληψη. Τις βρόμικες και ύπουλες μεθοδεύσεις της διοίκησης αποκαλύπτει το έγγραφο του Συμβούλιου, που τονίζει χαρακτηριστικά τα εξής:

«Τις ημέρες κατά τις οποίες θα υπάρχει κατάληψη δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν τα δύο εσπατόρια (ισογείου και πρώτου ορόφου Κεντρικής Διοίκησης) του Ιδρύματος.

Επίσης, το συνεργείο καθαριότητας δεν θα παρέχει τις υπηρεσίες του, εφόσον το ίδρυμα τελεί υπό κατάληψη.

Δεδομένου ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί ικανός αριθμός μαθημάτων, παρά το γεγονός ότι πλησιάζουμε στο τέλος Νοεμβρίου, υπό αυτές τις συνθήκες είναι υπό εξέταση η υπογραφή των συμβάσεων του ωρομίσθιου προσωπικού.

Υπό το βάρος αυτών των εξαιρετικά δυσμενών περιστάσεων, το Συμβούλιο του ΤΕΙ Αθήνας εκφράζει την αγωνία του, εάν υπό τις παρούσες συνθήκες είναι εφικτό να πραγματοποιηθούν οι δεκατρείς (13) εβδομάδες διδασκαλίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Έχει γίνει πλέον αντιληπτό ότι το χειμερινό εξάμηνο κινδυνεύει - εάν δεν έχει ήδη-χαθεί».

■ Τοποτηρητές μανατζαριοί στα Πανεπιστήμια

Η τρόικα εσωτερικού δεν εμπιστεύεται απόλυτα ούτε να νέα Συμβούλια διοίκησης των Πανεπιστημάτων (τα οποία, θυμίζουμε, ότι έχουν και εξωτερικά μέλη, που μπορεί να προέρχονται και από το χώρο των επιχειρήσεων, των τραπεζών, της πολιτικής, κ.λπ.). Που θα διοικούν, βεβαίως, υπό το κράτος των νόμων-καρμανίδα του δημόσιου Πανεπιστήμιου της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόποουλου, πλην, όμως, θα έχουν και εσωτερικά μέλη, που πιθανόν να είναι επιρρεπή σε πιέσεις προερχόμενες από το φοιτητικό κίνημα ή την εργαζόμενη κοινωνία.

Για να «δέσει το γάιδαρό του», λοιπόν, το τρίο ρέζιλη της κυβέρνησης, υπό το άγρυπνο μάτι των αφεντικών της τρόικας, ώστε τα Ιδρύματα να ακολουθούν χωρίς καμιά παρέκκλιση τις μνημονιακές επιταγές, συγκροτεί πενταμελείς ομάδες ελλήνων «εμπειρογνωμόνων» και «ειδικών», που θα σταλούν τοποτηρητές στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ για να «βοηθήσουν» στο μάνατζεμεντ και στην οικονομική διοχείριση και αξιοποίηση των πόρων τους (καθότι μιλούμε πλέον για Πανεπιστήμιο-ΑΕ).

Ταύτα ανακοίνωσε ο υπουργός Παιδείας Αρβανιτόποουλος μιλώντας σε εκδήλωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Παράλληλα, διεμήνυσε ότι το σχέδιο «Αθηνά», το τουσυνάμι δηλαδή των σαρωτικών συγχωνεύσεων-καταργήσεων Τμημάτων και Σχολών ή και ολόκληρων ΑΕΙ (φρημολογείται ότι θα βάλουν λουκέτο 150 Τμήματα και Σχολές), θα πάρει σάρκα και οστά μέσα στο Φεβρουάριο.

Εδώσε δε και μια πρόγευση του τι θα συμβεί στην τεχνολογική εκπαίδευση, μετά την «αναμόρφωσή» της. Το υπουργείο μελετά την εφαρμογή ενός «διτού» συστήματος τύπου Γερμανίας, ώστε να ωφεληθούν στο έπακρο και πάλι οι καπιταλιστές, εξασφαλίζοντας το σάμπτωμα εργατική δύναμη. Ενοι μεγάλο μέρος, λέει, των μαθημάτων θα «διδάσκεται» απευθείας μέσα στην επιχείρηση με «την πρακτική εφαρμογή» (μαθητεία). Επί τούτου θα οργανωθεί σύνοδος ευρωπαίων υπουργών Παιδείας στο Βερολίνο στις 10 Δεκεμβρίου.

Mε συνεχείς εκπτώσεις από την αρχική αντίθεση στους νόμους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόποουλου, κινέται πλέον η Συνέδριος των Πρυτάνεων. Η οποία, εκφράζοντας σε συλλογικό επίπεδο την υψηλόβαθμη πανεπιστημιακή κάστα, φροντίζει να επιβεβαιώνει καθημερινά το θεσμικό της ρόλο μέσα στο αστικό σύστημα εξουσίας, επιλέγοντας την πλήρη υποταγή στην αστική νομιμότητα, μόλις οι σχετικοί νόμοι ψηφίστηκαν.

Ετσι τώρα, οι πρυτάνεις ζητούν να γίνουν κάποια «γιατροσφρίφια» στους νόμους, ενώ έχουν παραπτηθεί από τη σκληρή καταγγελτική γλώσσα, αποδεχόμενοι την κατάσταση ως τετελεσμένη, στην οποία μέσα στεπιδιώκουν να αποκτήσουν ερείσματα και κάποιον αναβαθμισμένο ρόλο.

Με το ψήφισμα της 71ης Συνέδρου ζητούν να λειτουργήσουν «τα συλλογικά όργανα αυτοδιοίκησης των Πανεπιστημάτων, που σήμερα συρρικνώνται και αποδομούνται» και «να τύχουν επεξεργασίας από τα ανώτατα συλλογικά όργανα διοίκησης, της Συγκλήτους» «οι Οργανισμοί και οι Εσωτερικοί Κανονισμοί τους».

Επιπλέον υποστηρίζουν ότι «θα πρέπει να υπάρξουν νομοθετικές ρυθμίσεις» για την «ευρεία εκπροσώπηση της πανεπιστημιακής κοινότητας στην Σύγκλητο», την επαναφορά του θεσμού του Πρυτανικού Συμβουλίου «ως συλλογικού, αιρετού, ολιγομελούς και ευελικτού αποφασιστικού οργάνου, με αρμοδιότητες ανάλογες εκείνων που διέθετε στο προϊσχύον νομικό καθεστώς», κ.λπ.

Με τη «δικαιολογία» ότι σήμερα «οι Πρυτανικές Αρχές λειτουργούν υπό τη δαμόκλειο σπάθη της εισαγγελικής παρέμβασης» -«δικαιολογία» που ταιριάζει σε προσκυνημένους και όχι σε φωτισμένους δασκάλους-, οι πρυτάνεις καλύπτουν ταυτόχρονα και την αισχρή στάση των πανεπιστημιακών αρχών διοίκησης του ΑΠΘ [«είναι αδιανότο να στοχοποιούνται αυτές επειδή προσπαθούν να λειτουργήσουν τα Πανεπιστήμια σε ακοδημαϊκό και έννομο πλαίσιο (όπως στο ΑΠΘ)»].

Την απόφασή τους να πάρουν μέρος «ενεργά» στα νέα «συλλογικά θεσμικά όργανα» (εννοείται αυτά που ορίζουν οι νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόποουλου) τη μετατρέπουν σε επιτίληση προς όλη τη μελη της πανεπιστημιακής κοινότητας, ζητώντας «διασφάλιση της συνοχής τους» και «σεβασμό όλων στις αποφάσεις τους (των θεσμικών οργάνων)».

Βεβαίως, η Συνέδριος των Πρυ-

τάνεων δε θα μπορούσε να μη θίξει τα μείζονα ανοιχτά ζητήματα που μπαίνουν μπροστά στο Πανεπιστήμιο, καταφέροντάς του νέα σκληρό χτυπήματα, όπως είναι το απειλητικό τουσυνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων με το σχέδιο «Αθηνά», η αναβάθμιση των μαγαζιών των κολλεγίων, τα οποία ιστοριούνται στην ουσία με τα Πανεπιστήμια, καθ' υπόδειξη της τροικής, οι απολύτες διοικητικού προσωπικού με το κόλπο της «διαθεσιμότητας», η δραματική υποβάθμιση των υπηρεσιών της φοιτητικής μεριμνας (σήμηση-στέγαση φοιτητών), ο οικονομικός στραγγαλισμός των Πανεπιστημίων, η σχεδιαζόμενη νέα κλοπή των λιγοστών πιο (μετά το «κούρεμα») αποθεματικών τους, κ.λπ. Ολα τούτα, όμως, οι Πρυτάνεις, τα απαριθμούν κλαφουρίζοντας, με γλώσσα παρακλητική προς το υπουργείο Παιδείας και την επικράτεια την ελληνική κοινωνία, και ειδικότερα την ελληνική οικογένεια, αναδεικνύεται σε μείζον ζητήμα το αίτημα για αναβάθμιση των υπηρεσιών φοιτητικής μεριμνας. Η Συνέδριος ζητά την αύξηση της επιχορήγησης...

το ανθρώπινο δυναμικό τους, όταν με το «μηχανισμό» της διαθεσιμότητας απειλούνται με απώλεια και απόλυτη στη διοικητική τους προσωπικό. Τα Πανεπιστήμια σήμερα ζητούν από τον αρμόδιο Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης να αποσύρει άμεσα και δίχως χρονοτριβή την αυθαίρετη ψευδοερμηνευτική εγκύλιο με την οποία παράνομα και αντιυνταγματικά συναντεί δημοσίους υπαλλήλους και δημοσίους λειτουργούς...

«Λαμβάνοντας υπόψη την πολύπλευρη κρίση που πλήγτει την ελληνική κοινωνία, και ειδικότερα την ελληνική οικογένεια, αναδεικνύεται σε μείζον ζητήμα το αίτημα για αναβάθμιση των υπηρεσιών φοιτητικής μεριμνας. Η Συνέδριος ζητά την αύξηση της επιχορήγησης...

«Ενώ βρισκόμαστε μόλις ένα μήνα πριν το τέλος του 2012, τα Πανεπιστήμια δεν έχουν λάβει επίσημη ενημέρωση από το Υπουργείο σε ό,τι αφορά το ύψος των προϋπολογισμών τους για το 2013 (λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες σύτισης).

Ο Υπουργός Παιδείας φέρεται να έχει αναφερθεί σε πιθανότητα μείωσης των προϋπολογισμών κατά 20% σε σχέση με τους (ήδη σημαντικά μειωμένους) προϋπολογισμούς του 2012. Κάτι τέτοιο θα επιφέρει σημαντικότατο πλήγμα στη λειτουργία των Ιδρυμάτων...»

«Αναφορικά με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», η Συνέδριος επιμένει στα ακαδημαϊκά κριτήρια που θα προσδιορίσουν τα διάτα τα ΑΕΙ και η ΑΔΙΠ, ε

Ο Χριστόφιας σε ρόλο... Θεοδώρας Τζάκρη

Αν σας ξενίζει ο τίτλος αυτού του σημειώματος, πολλώ δε μάλλον αν σας ενοχλεί η σύγκριση ενός... μπαρούτοκαπνισμένου κομμουνιστή ή γέτη με τη σικ ξανθιά του Γιωργάκη, παρακαλούμε να διαβάσετε το απόστασμα που ακολουθεί και προέρχεται από το γεμάτο πόνο και δραματικές κορόνες διάγγελμα που απηύθυνε ο πρόεδρος Χριστόφιας προς τον κυπριακό λαό, το βράδυ της περασμένης Τρίτης:

«Είμαι ο τελευταίος που θα επιχειρήσει να εξιδανικεύσει το Μνημόνιο και να ωραιοποιήσει την κατάσταση. Σ' αυτό υπάρχουν πολλά μέτρα που όντως είναι επώδυνα. Υπάρχουν μέτρα που σε διαφορετικές συνθήκες δεν θα δεχόμουν καν να συζητήσω. Πάντοτε, όμως, είχα στην έγνοια μου ποια θα είναι η επόμενη μέρα. Τι θα γίνει αν καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα και χρεοκοπήσει η οικονομία της χώρας;».

Ποια η διαφορά μεταξύ αυτής της αποστροφής του Δ. Χριστόφια, αλλά και πολλών άλλων που διάνθισαν το μακροσκελές διάγγελμά του («απευθύνομαι σε εσάς για να μοιραστώ μαζί σας τον πόνο και τις ανησυχίες που μας διακατέχουν όλους», «υποχρεωθήκαμε να λάβουμε με πόνο ψυχής τις συγκεκριμένες αποφάσεις» κτλ.), από τη δραματική, γεμάτο πόνο και ογκώνια ομιλία της Θεοδώρας Τζάκρη στην ελληνική Βουλή, κατά τη συνεδρίαση της 7ης του περασμένου Νοέμβρη, όταν ψηφίζοταν το πολυνομοσχέδιο-εφιάλτης του ενός άρθρου και των εκαντόνων αντιλαϊκών-αντεργατικών ρυθμίσεων; Με το πιστόλι στον κρόταφο το ψηφίζω, είπε η Θεοδώρα, για να μην καταρρεύσει η χώρα. «Με την απόφασή μας να στηρίξουμε το τραπεζικό σύστημα, στηρίζουμε την οικονομία του τόπου μας. Άλλως, η κατάσταση θα ήταν πολύ χειρότερη απ' ό, τι είναι σήμερα και οι απλοί άνθρωποι θα υπέφεραν πολύ περισσότερο», είπε ο Χριστόφιας, ο οποίος -ειρήσθω εν παροδώ- είχε την πρόνοια να μην απαγγείλει το διάγγελμά του από καμιά μαργεντική παραλία, από τις άφθονες που διαθέτει το νησί της Αφροδίτης. Εποι, ο μέγιστος ΓΑΠ, που είχε πετάξει στο Καστελόριζο για ν' απευθύνει το δικό του διάγγελμα, παρέμεινε μοναδικός και ανεπανάληπτος.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πώς υποδέχτηκαν το διάγγελμα οι εργαζόμενοι της Κύπρου, αμφιβάλλουμε όμως αν θα υπήρχε Ελλαδίτης που θα καθόταν να το ακούσει μέχρι το τέλος, καθώς ήταν γε-

μάτο από αφόρητες κοινοτύπies και διαρκώς επαναλαμβανόμενες παπαριές κινδυνολογίας και καταστροφολογίας, που εμείς έχουμε βαρεθεί να τις αικούμε από το 2010 και δώθε.

Κάθε φορά που υπογράφεται μια «επικαιροποίηση» του Μνημονίου, κάθε φορά που πρωθείται για ψήφιση στη Βουλή ένα «πακέτο» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, τα διδιά ακούμε. Οι Κύπριοι απλώς τα άκουσαν για πρώτη φορά από το δικό τους πρόεδρο. Ακόμα και το προεκλογικό «μαζί», που το «έξκισαν» ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, έκλεψε ο Χριστόφιας, καταλήγοντας με κορόνες εθνικής ενότητας (πλούσιοι και φτωχοί, καπιταλιστές και εργάτες, εκμεταλλευτές και εκμεταλλεύμενοι, να γίνουν ένα): «Αυτές οι στηγμές δεν προσφέρονται για λαϊκισμό και ανέξοδα λόγια. Δεν προσφέρονται, όμως, ούτε για μηδενισμό και κινδυνολογία. Ο λαϊκισμός και η κινδυνολογία προκαλούν ζημιά στον τόπο (...) Δεν έχουμε την πολυτέλεια να υπολογίζουμε σε μικροπολιτικές και εκλογικές σκοπιμότητες. Τούτη την ώρα προέχει η υπεράσπιση της Κύπρου μας, η επιβίωση και το μέλλον των ανθρώπων της. Εκφράζω τη βεβαιότητα ότι μαζί ενωμένοι μπορούμε και πάλι να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, όπως κάναμε και μετά το 1974, όταν η πατρίδα μας καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς από την τουρκική εισβολή και κατοχή. Τότε σε μερικά μόνο χρόνια ξανακτίσαμε τη χώρα μας και αναστηλώσαμε την οικονομία μας. Με τη σκληρή εργασία και τις θυσίες όλων μας. Μπορούμε και τώρα να συμπεριφερθούμε το ίδιο υπεύθυνα. Μπορούμε και τώρα να σύντομα να πραγματοποιήσουμε ένα ακόμα οικονομικό θαύμα. Γ' αυτό ας δώσουμε όλοι τα χέρια. Μαζί ενωμένοι μπορούμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες!».

Και βέβαια, με τον ίδιο κοινότυπο (για εμάς εδώ στην Ελλάδα) τρόπο, ο Χριστόφιας μίλησε και για τις επιτυχίες, που ήθελαν ως αποτέλεσμα της «ακληρής διαπραγμάτευσης».

επιχειρήσεων. Αυτά προστέθηκαν στη συνέχεια.

3. «Στοχεύσαμε στην αποτροπή κατάργησης θεσμικών κατακτήσεων των εργαζομένων και του λαού. Δεν δεχθήκαμε την κατάργηση της ΑΤΑ και του 13ου μισθού, γιατί κατακτήσεις που καταργούνται πολύ δύσκολα επαναφέρονται. Στοχεύσαμε η συνεισφορά των μισθωτών να είναι κλιμακωτή και όχι ισοπεδωτική για να υπάρχει επιμερισμός του κόστους από την επιβολή του μηνημονίου ανάλογα με τα εισοδήματα. Πείσαμε την τρόικα που είχε διαφορετική θέση, να αποδεχθεί αυτή την προσέγγιση». Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε τον Παπακωνσταντίνου, που «έσωνε» τον 13ο και 14ο μισθό ή την Κατσέλη που «έσωνε» τις συλλογικές συμβάσεις;

Ούτε ένα, ούτε δύο, αλλά είκοσι νομοσχέδια θα πρέπει να ψηφίσει με διαδικασίες εξηπρές η κυπριακή Βουλή. Ισχει να μιμηθούν και εκεί το ελληνικό υπόδειγμα, να τα μαζέψουν σε ένα και να τα ψηφίσουν πακέτο. Πρόκειται για προσπατούμενες ενέργειες, προκειμένου να εγκριθεί το δάνειο (το ακριβές ύψος του θα καθοριστεί όταν ολοκλωθεί η μελέτη του οίκου Rimbco και καθοριστεί το πτοσό που χρειάζεται για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών). Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν στα κυπριακά ΜΜΕ (μεταδόθηκαν ακόμη και από το κρατικό ΡΙΚ), θα υπάρξει μείωση μισθών κλιμακωτά από 6,5% μέχρι 12,5%, πάρωμα της ΑΤΑ, μείωση των επιδόματων κατά 15%, αύξηση της έμμεσης φορολογίας (ΦΠΑ και ειδικοί φόροι κατανάλωσης), μείωση κατά 20% του δώρου Χριστουγέννων και του πασχαλινού επιδόματος, κατάργηση του κονδύλιου συνοχής για τους ηλικιωμένους, του επιδόματος γάμου, του επιδόματος θέρμανσης, του βιοθήματος για τα έξοδα κηδείας, των επιδόματων προς τους φοιτητές (π.χ. αγρόφυλα), του επιδόματος μητρόπτητας και άλλων οικογενειακών επιδόματων, της επιδότησης επιτοκίου για απόκτηση πρώτης κατοικίας. Επίσης, μειώνονται κατά 9% τα επιδόματα βαριάς κινητής αναπτηρίας και τυφλών, όπως και το επιδόματος δικοπών για αναπτήρους, ενώ άνηρο «φαλιδί» θα πέσει στις δαπάνες υγείας, με καθιέρωση εισιτήριου για τα νοσοκομεία και τέλους 5 ευρώ για επίσκεψη σε γιατρό. Γιατροί και νοσηλευτές θα εργάζονται περισσότερο (και θα πληρώνονται λιγότερο), ενώ αισίνεται

■ Το ακροδεξιό δόρυ του Σαμαρά

Ο πρώην δικαστής και νυν αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών Χ. Αθανασίου είναι αναμφίβολα ακροδεξιός και δεν μπορεί να το κρύψει, γιατί ενεργεί περισσότερο με την κατασταλτική μανία του δικαστή πορά με τη φινέτσα του έμπειρου πολιτικού. Οσες φορές έγινε θόρυβος γύρω από το όνομά του ήταν γιατί ξεστόμισε κάποια ακροδεξιά-κατασταλτική άποψη. Είναι και κολλητός του Σαμαρά από την εποχή της ΠΟΛΑ και σ' αυτόν οφείλει το πέρασμά του στην πολιτική και τη γρήγορη ανέλιξή του. Θυμίζει έντονα τους κηπουρούς του ΓΑΠ, που από το πουθενά γίνονταν βουλευτές και υπουργοί. Εχοντας αυτές τις δυο ιδιότητες (ακροδεξιός και κηπουρός του Σαμαρά) και χωρίς να βαρύνεται με ενεργό ακροδεξιό πολιτικό παρελθόν, ενεργεί ως το ακροδεξιό δόρυ του Σαμαρά. Ανοίγει θέματα που ο Σαμαράς κωλύεται να ανοίξει, κυρίως λόγω των εταίρων του στη συγκυβέρνηση.

Ενώ, λοιπόν, η κατάργηση του νόμου Ρογκούση για την ιθαγένεια, την οποία είχε διοτάξει ο ίδιος ο Σαμαράς (μόλις έγινε γνωστό ότι το ΣΤΕ έκρινε αντισυνταγματικές κάποιες διατάξεις του), πάγωσε, επειδή αντέδρασαν η ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ, ο Αθανασίου έσπευσε με εγκύλιο του να αναστείλει την εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου «ενόψει της προσεχεύσ δημοσιεύσεως της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας». Περιττεύει να πούμε πως ο κύριος τέως δικαστής γράφει το ίδιο το σύνταγμα στα παλιά του τα παπούτσια. Ακόμη και αν δημοσιευτεί η απόφαση του ΣΤΕ, ο νόμος Ρογκούση θα εξακολουθήσει να ισχύει. Διότι οι νόμοι δεν καταργούνται με αποφάσεις δικαστηρίων, αλλά μόνο με άλλους νόμους που ψηφίζει η Βουλή. Αν η Βουλή δεν καταργήσει μια νομική διάταξη που έχει κηρυχτεί αντισυνταγματική από το ΣΤΕ, το μόνο που μπορεί να γίνει είναι η προσφυγή για την αικύρωση αποφάσεων που εκδίδονται βάσει της διάταξης. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει Συνταγματικό Δικαστήριο και ο συνταγματικός έλεγχος είναι διάχυτος. Κάθε δικαστήριο μπορεί να κρίνει τη συνταγματικότητα ή μη των νόμων, χωρίς η απόφασή του να σημαίνει αυτόματη κατάργηση νομικής διάταξης που κρίνεται αντισυνταγματική.

Ούτε καν η Βουλή είναι υποχρεωμένη να καταργήσει το νόμο που κρίθηκε αντισυνταγματικός από ένα δικαστήριο, ακόμη και το ΣΤΕ. Πολιτική είναι η υποχρέωση που προκύπτει και στη συγκεκριμένη περίπτωση θα φανεί αν υπάρχουν εκείνοι οι πολιτικοί συσχετισμοί για να αλλάξει ο νόμος και σε ποιο εύρος θα είναι οι αλλαγές του. Εχει η ΝΔ την πλειοψηφία να καταργήσει το νόμο; Μόνο αν

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Ω τέμπορα, ω μόρτες!

Η στήλη χαιρετίζει την ανάπτυξη και δημιουργία που παρατηρείται στον χώρο των πολιτικών(;) μορφωμάτων τα τελευταία χρόνια. Ο κάδε (κυριολεκτικά) πικραμένος, φτιάχνει και από ένα δημιουργές κόμμα, κάπι του δεν δια μπορούσε να αφήσει ασυγκίνητο τον Ανδρέα Λοβέρδο. Ο οποίος δημιουργήσει ένα «σύγχρονο ευρωπαϊκό κόμμα στον χώρο της κεντροαριστεράς» [τι γελάτε ρε;] που ηχητικά ακούγεται ως «ρήξη» και γράφεται

Na αντέχουμε...

«ΠΙΚΣΥ» [Ριζοσπαστική Κίνηση Σοσιαλδημοκρατικής Συμμαχίας]. Στο λιτό μήνυμά της, η γνωστή πολιτική τηλεπεραόνα αναφέρει: «Ιδρύσαμε την Ριζοσπαστική Κίνηση Σοσιαλδημοκρατικής Συμμαχίας. Καλούμε όποιον συμφωνεί με τις απόψεις και τους σκοπούς μας, να υπογράψει τη διακήρυξη στον διαδικτυακό τόπο www.nikssy.gr. Οπως προέκυψε, το νέο κόμμα αφορά μόνο τη νότια χώρα, καθώς σε μια μακρά λίστα των μελών του, μόνο τρεις τέσσερις είναι από τη Λάρισα και πάνω! Τουλάχιστον τιμά και επαναφέρει στο ιστορικό προσκήνιο την επαναστατική ριζοσπαστική παράδοση, η οποία αυτή την έκταση της χώρας γνώριζε όταν ενώθηκε με τη «μητέρα Ελλάδα» [και μετά τραβούσε τα μαλλιά της]...»

Πάντως ο ίδιος ο κομματάρχης «αναζητά συγκίλισεις» όπως λέει [μεγάλο πράγμα η μόρφωση στον άνδρωπο!] και έχει επαφές με δύο λαμπρούς αστέρες της πολιτικής σκηνής που αυτό τον καιρό βρίσκονται σε σταδιούς ανακύλωσης: τον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη και την Άννα Διαμαντοπούλου. Τα σχόλια περιπέτευσαν...

«Όταν κανείς «νίπτει τας χείρας του» σε μια σύγκρουση μεταξύ ισχυρών και αδύνατων, δεν σημαίνει ότι μένει ουδέτερος. Σημαίνει ότι πάινει το μέρος των ισχυρών». (Paulo Freire).

Ο Τασόπουλος μπορεί να έχει την ποαότητα [και το «touch» που περιέχεται μάλιστα και στο όνομά του] αλλά άλλοι έχουν την ποιότητα γιατί γ' ναι και δέρνουν, εκπληρώνοντας στο σύνολό του το γνωστό ρητό. Οπως ο ειδικός φρουρός που κατηγορείται ότι έστειλε μία 27χρονη στο νοσοκομείο, αφού της επιτέθηκε και τη βίασε. Σύμφωνα με την καταγγελία, ο 29χρονος ειδικός φρουρός [πάλι ειδικός; Μα τι εύρος ειδικοτήτων έχει αυτή η ομάδα!] και όντας υπό την επίρεια μέδης, της επιτέθηκε, τη βίασε και τη χτύπησε, με αποτέλεσμα η κοπέλα να τραυματιστεί στο κεφάλι και λίγο αργότερα να μεταφερθεί στο νοσοκομείο από τους συγγενείς της.

Οταν ωριμάσουν οι συνθήκες και έρθει η προστάτιδα των υαλοπινάκων άδραυστη επανάσταση, βλέπουμε. Προς το παρόν τα μέλη των «λαϊκών επιτροπών» του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος, δυροκολούν ψηφίσματα [πάλι κάποια γωνία δια μπορούσαν να ειδωθούν και ως παρακλήσεις] που ζητούν μεταξύ άλλων «να μην κοπεί η παροχή ρεύματος και αερίου σε καταναλωτές που αδυνατούν να πληρώσουν τα τιμολόγια», «να μην ιδιωτικοποιηθούν η ΔΕΗ και η ΔΕΠΑ», αλλά «να γίνουν λαϊκή περιουσία και να εξυπηρετούν τις κοινωνικές και λαϊκές ανάγκες, για φτηνή δέρμανση και ενέργεια». Ποιος ξέρει, ίσως ο καπιταλισμός να πέσει και από ευδίξια ή από καίριες παρεμβάσεις σαν αυτή..

«Μας λείπει η ικανότητα να φανταζόμαστε αλλιώς αυτό που ήδη γνωρίζουμε. Μας λείπει η ασύγαστη ορμή που πραγματώνει τα οράματα μας» (Percy Shelley).

«Έτοιμοι να αναλάβουμε τη διακυβέρνηση της χώρας, έτοιμοι να εφαρμόσουμε μεγάλες μεταρρυθμίσεις και να αντικαταστήσουμε το μνημόνιο» δηλώνουν οι Συρίζιοι διά σόματος Αλέξη. Ετοιμοι κι εμείς, η περιμένουμε τότε; Πάντως, η δήλωση της εβδομάδας έρχεται από τον αμερικανό πρέσβη Ντάνιελ Μπένετ Σμιθ που διαβεβαίωνει –πλημμυρίζοντάς μας αισιοδοξία και περηφάνια «για την αφοσίωση και τη δέσμευση των ΗΠΑ να στηρίξουν τη φίλη και σύμμαχο Ελλάδα».

Τι πράμα είναι αυτό! Μιράκολο, μιράκωλο! Μπαίνεις στις ιστοσελίδες των κεντρικών αστικών μέσων εξημέρωσης και διαπιστώνεις ότι πρόκειται για την ίδια σελίδα, απλώς με άλλα χρώματα και διάταξη! Οι ίδιες κεντρικές ειδήσεις, ρεπορτάζ για την ίδια δέματα, λες και η επιφοίτηση να ασχοληθούν με τα ίδια πράγματα ήρθε ξαφνικά σε όλους τους συντάκτες!

Κρατήσαμε την τελευταία ειδήση για τους συντρόφους που δεν έχουν μίχερ και δεν γνωρίζουν τα καλά του. Αντιγράφουμε: «Ένας διάχρονος λάτρης του χείβι μέταλ που καπνίζει πούρο, πάει στην εκκλησία, έχει αποκηρύξει τον κομμουνισμό αλλά δεν μετανίωνε ούτε στιγμή για την «κόκκινη» νιότη του κι έχει ως πρότυπό του έναν.... παλιό Ποντίφικα, είναι ο άνδρωπος που εξασφάλισε το χρήσιμο του υπουργίου πρωθυπουργού της κεντροαριστεράς στην Ιταλία. Ο Πιερ Λουίζι Μπερσάνι, γενικός γραμματέας του Δημοκρατικού Κόμματος (PD), έχει μεγάλες πιθανότητες να καταλάβει τον πρωθυπουργικό δώκο στις εκλογές που πρόκειται να γίνουν την ερχόμενη άνοιξη στη γειτονική χώρα». Τι να πεις; Tίνα piss...

Kokkinosakoufis

KONTRA

Ση ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 11η συνεδρίαση Δευτέρα, 3.12.12

Μπορεί μια σκληρά κατασταλτική τοποθέτηση να ξεχωρίζει από τον συρμό, επειδή αυτός που τη διατυπώνει την επενδύσει με φιλελεύθερη και δημοκρατική φλωαρία; Ο τακτικός εισαγγελέας της έδρας του τρομοδικείου, Σ. Μπάγιας, θεωρεί πως αρκούν κάποιες φραστικές περιοικάδες για να τον διαχωρίσουν από την «αντιτρομοκρατική» υπερία που διακατέχει τους συναδέλφους του. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, όμως, αυτό κάθε άλλο παρά διαφοροποίηση στην κατεύθυνση μιας φιλελεύθερης προσέγγισης του αστικού ποινικού δικαίου συνιστά. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Ο Β. Σπύρου, διορισμένος συνήγορος του Γερ. Τσάκαλου, έκανε τη δική του τοποθέτηση πάνω στο ζήτημα του «πολιτικού εγκλήματος». Επεσήμανε ότι στην ελληνική έννοιη τάξη δεν υπάρχει ορισμός του πολιτικού αδικήματος, γεγονός που έχει επιτρέψει τη διατύπωση διάφορων θεωριών (αντικειμενική, υποκειμενική, μικτή), οι οποίες εφαρμόζονται ανά περιόδους. Αφού αναφέρθηκε σ' αυτές τις θεωρίες, ο συνήγορος επεσήμανε ότι, τελικά, είναι ζήτημα που κάνει ο καθένας. Ετοί, λοιπόν, όσοι σύντροφοι επελέξαν να πάρουν τα όπλα και να εκτεθούν εκτελώντας αξιωματούχους της εξουσίας, έμεις βρισκόμαστε δίπλα τους. Είναι μια επιλογή που υιοθετεί και η ΣΠΦ. Αυτό θέλω να κατατεθεί και να μείνει σαν παρακαταθήκη για την αντιληψη που έχει η ΣΠΦ».

Ακολούθησε αγόρευση-ποταμός του Ι. Φωτόπουλου (υπεράσπιο Μαυρόποτουλου) για το πολιτικό αδίκημα. Αφού αναφέρθηκε στην εξέλιξη των νομικών θεωριών πάνω στο ζήτημα, αλλά και στην εξέλιξη των κοινωνικών συστημάτων, ο συνήγορος έθεσε το κρίσιμο θέμα: το πολιτικό αδίκημα δεν είναι ζήτημα θεωριών. Είναι ζήτημα που απλό και συνάμα πιο δύσκολο και μας το θέτει η ίδια η προσωπικότητα των κατηγορούμενων. Τι έχουμε εδώ, κατοικολέψτες ή πορνοβούκους; Η ιδεολογία τους είναι γραμμένη ανεξήτηλο στο πέπτο τους και την κουβαλώντας στα σταυρό. Δεν έχουμε ανθρώπους που μιλούν για αναρχία τρώγοντας αιστακομακρονάδες στη Μύκονο. Έχουμε ανθρώπους που δεν ασκούν καν το δικαίωμα σιωπής, αλλά αναλαμβάνουν με σταθερότητα την ευθύνη των πράξεων τους. Γιατί το πολιτικό αδίκημα παραπέμπεται στα Μικτά Ορκωτά; επεσήμανε ο Ι. Φωτόπουλος. Γιατί το ίδιο το κράτος παραδέχεται ότι δεν έχει πλήρη νομιμοποίηση για να δικάσει τους πολιτικούς του αντιπάλους και θέλει και το λόγιος της ίδιας της πρώτης δίκη για την 17N; Και προηγουμένως πώς λυνόταν το ζήτημα με τους δικαστές μειωμένης αντοχής; Προφανώς ζητούσαν την εξαίρεση τους για λόγους υγείας. Γιατί, λοιπόν, δεν ακολουθήθηκε η ίδια πρακτική και έκτοτε, αλλά αποφασίστηκε η προεπιλογή; Και γιατί η προεπιλογή εφαρμόζεται μόνο στις λεγόμενες «δίκειες τρομοκρατίας»; Εύκολο είναι να παρουσιάσεται στα λόγια ως φιλελεύθερος δικαστής, όμως κριτήριο είναι τελικά η πράξη και αυτό το ξέχωσε ο κ. Μπάγιας, ο οποίος εκτέθηκε αιχμή περισσότερο στη συνέχεια, με την τοποθέτηση του πάνω στη σηνατούσα στην αντικειμενική

ναν αμετανόντοι –γιατί υπάρχουν δεκαεπτανοεμβρίτες που είναι αμετανόντοι– μας ενώνει και φιλία και συντροφικότητα. Σαφέστατα, λοιπόν, θα ξεκαθαρίσουμε ότι η ΣΠΦ, αν και προέρχεται από το αναρχικό αντάρτικο πόλης και δεν έχει σχέση με τις μαρξιστικές υποδομές, παραλαυτά βλέπει, αισθάνεται και νιώθει άμεση συγγένεια με συντρόφους όπως είναι αυτοί της EO 17N. Και θέλω να επισημάνω και κάπι αλλού, γιατί αριθμός με μια ρηχότητα που ούτε τα προσχήματα δεν μπόρεσε να διασωθεί. Και στη σχετική διάταξη του συντάγματ

Ο καιροσκοπισμός των «διπλωματικών επιτυχιών»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Η φωνή του Ζαχάρη, όμως, ήταν μειοψηφική ακόμη και μέσα στη Χαμάς. Λίγες μέρες μετά τον θρίαμβο της Παλαιστινιακής Αντίστασης και την επιβολή εκεχειρίας με τους όρους της, η Χαμάς υιοθέτησε τη διπλωματική κίνηση του Αμπάς στον ΟΗΕ. Την Παρασκευή 30/11, η ψηφοφορία στον ΟΗΕ έληξε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία υπέρ των Παλαιστινών, καθώς 138 κράτη ψήφισαν υπέρ, 9 κατά, ενώ υπήρχαν και 41 αποχές. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας έγινε δεκτό με ξέφρενους πανηγυρισμούς σε Δυτική Οχθη και Γάζα.

Για πρώτη φορά κράτη όπως η Γερμανία και η Αγγλία, που προσφέρουν παραδοσιακά τις υπηρεσίες τους στο Ισραήλ, προτίμησαν να απόσχουν και όχι να καταψηφίσουν. Αυτή η στάση τους, βέβαια, αποτελεί και μια «μομφή»

στη συντονισμένη κίνηση Ισραήλ και ΗΠΑ ν' αρχίσουν μόνοι και ερήμην των άλλων ιμπεριαλιστών ένα νέο πόλεμο ενάντια στη Γάζα, διερευνώντας τις αντιδράσεις των νέων αραβικών καθεστώτων. Μετά τις εξεγέρσεις που πραγματοποιήθηκαν στις αραβικές χώρες, από την Τυνησία μέχρι το Μπαχρέιν και την Υεμένη, η πλειοψηφία των αραβικών κρατών στήριξε ευθέως την ηγεσία της Παλαιστινιακής Αντίστασης στη Γάζα, καταδικάζοντας επίσης ευθέως το Ισραήλ. Η κυβέρνηση Ομπάμα, αφού άναψε το πράσινο φως για την επίθεση, έστειλε άρον-άρον τη Χλαρι Κλίντον, λίγες μέρες μετά, για να διαπραγματευθεί εκεχειρία, όταν οι σιωνιστές έσπασαν τα μούτρα τους. Την περασμένη Δευτέρα, τόσο η Αγγλία όσο και η Γαλλία διαμαρτυρήθηκαν για τη συνέχιση των παράνομων εποικι-

σμών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Ο Μπαν Κι-Μουν έκανε λόγο για «τελειωτικό χτύπημα στις προσπάθειες για επανέναρξη της ειρηνευτικής διαδικασίας».

Μες στον κουρνιαχτό των πανηγυρισμών για τη «διπλωματική νίκη» στον ΟΗΕ, «θάφτηκαν» οι διαβεβαιώσεις που έδωσε αυθημερόν ο Αμπάς προς τους σιωνιστές, ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν πρόκειται να εκμεταλλευτεί το νέο καθεστώς του κράτος-μη μέλους στον ΟΗΕ, προκειμένου να προσφύγει, όπως έχει πλέον δικαιώμα, στο δικαστήριο της Χάγης για εγκλήματα του Ισραήλ και των ηγετών του κατά της ανθρωπότητας. Παράλληλα, «ξεχάστηκε» η απεμπόληση του δικαιώματος της επιστροφής για χιλιάδες Παλαιστινίους στις πατρογονικές εστίες τους, στην οποία προχώρησε ο Αμπάς από ραδιο-

φωνική ισταρηλινή εκπομπή μια βδομάδα πριν οι ισταρηλινοί αρχίσουν τον βομβαρδισμό της Γάζας.

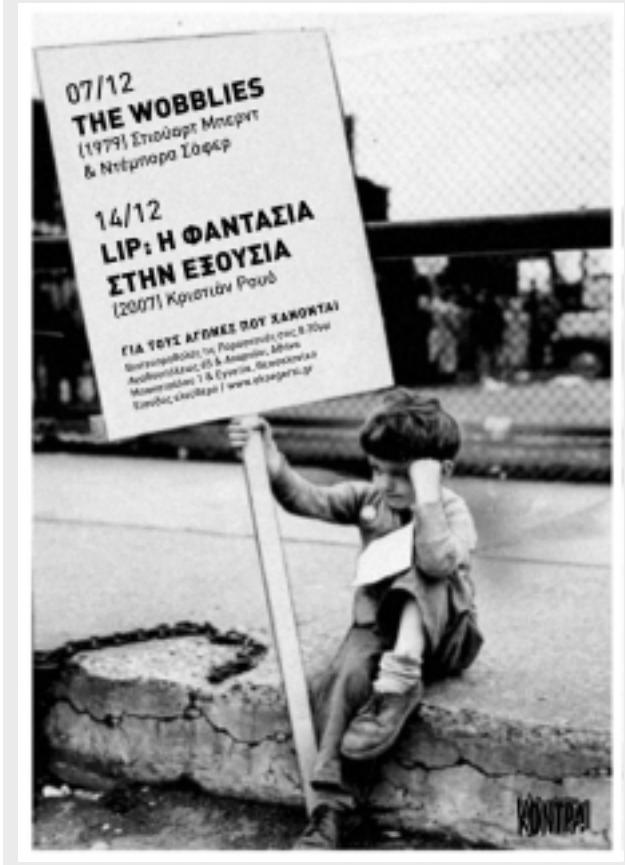
Ομως, ανεξάρτητα από τους πανηγυρισμούς για τη διπλωματική νίκη, δύο γεγονότα είναι αναμφισβήτητα. Πρώτον, ότι κονείς στην Παλαιστίνη δεν πιστώνει την επιτυχία στον Αμπάς. Ολοι θεωρούν πως η πλειοψηφία στον ΟΗΕ σχηματίστηκε μετά τη νίκη της Αντίστασης στη Γάζα. Δεύτερο, ότι σε όλο το πέραν της ηγετικής ομάδας της Φάταχ πολιτικό φάσμα της Παλαιστίνης αποτελεί κοινή πεποίθηση πλέον (και διακηρύσσεται σε όλους τους τόνους), ότι οι διπλωματικές προσπάθειες πρέπει να υποτοριγμούν σε μια στρατηγική αντίσταση. Ο παλαιστινιακός λαός έχει πλέον έμπρακτη επιβεβαίωση, μετά την αδιαμφισβήτητη νίκη της Αντίστασης στη Γάζα.

Στο 26% η ανεργία!

Στο 26% έφτασε η υποεκτιμημένη ανεργία που «μετράει» η Ελστατ το Σεπτέμβρη, έναντι 25,3% τον Αύγουστο και 18,9% το Σεπτέμβρη του 2011. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο ο αριθμός των ανέργων αυξήθηκε κατά 38%! Επειδή βρισκόμαστε στο Δεκέμβρη, μπορούμε να πούμε ότι η επισημη ανεργία μέχρι τα τέλη του χρόνου θα φτάσει (ίσως και να ξεπεράσει) το 28%.

Και τι ακούμε; Φλυαρία περί αύδησης της ρευστότητας και ανάπτυξης, καθώς και για προγράμματα που θα προσφέρουν παρηγοριά σε ελάχιστους ανέργους, ενώ τα χοντρά λεφτά θα τα τρώνε διάφορα λαμπόγια, μεταξύ των οποίων και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία συνεργάζεται αρμονικά με τον Βρούτση, προκειμένου να εξασφαλίσει μεριδιού από τη λεία.

Βιντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Ο Χριστόφιας σε ρόλο... Θεοδώρας Τζάκρη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

στα 65 το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Κατά τα άλλα, ο Χριστόφιας «στόχευσε στην αποτροπή κατάργησης θεσμικών κατακτήσεων των εργαζομένων και του λαού» και τα κατάφερε!

Μόνο σε ένα πρωτοτύπησε ο κύπριος πρόεδρος. Βρήκε ενόχους! Είναι οι διοικήσεις των τραπεζών και ο προηγούμενος διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας, που άσκησε πλημμελή ελεγχού. Υποσχέθηκε, μάλιστα, ότι «οι έρευνες που διεξάγονται για το τραπεζικό σύστημα θα πρέπει αποφασιστικά να συνεχιστούν μέχρι τέλους και στη βάση των αποτελεσμάτων

τους να αποδοθούν οι ευθύνες και οι ένοχοι να τιμωρηθούν». Ο ίδιος, φυσικά, δεν φέρει καμιά ευθύνη, διότι... απλώς προήδρευε! Ούτε οι υπουργοί του, οι οποίοι... απλώς παρατηρούσαν!

ΥΓ1: Είναι από τις λίγες φορές που «Ριζοσπάστης» και «Αυγή»... συναντήθηκαν. Μικρά ρεπορτάζ, χωρίς σχόλιο, με αρπακολοτζιδικό ειδησεογραφικό περιεχόμενο. «Διάγγελμα για το μέτρα από τον Δ. Χριστόφια - Απέδωσε την κρίση στις τράπεζες και ζήτησε ενότητα για το καλό της χώρας», ο τίτλος της φυλλάδιας του Περισσού. «Δ. Χριστόφιας: «Επτάδυνη» η συμφωνία με την

τρόικα», ο τίτλος της φυλλάδιας του ΣΥΡΙΖΑ.

ΥΓ2: Την Πέμπτη 29 Νοέμβρη, στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή επί της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής για το πώς φτάσαμε στο Μνημόνιο, ο Σωχινίδης προκάλεσε τον ΣΥΡΙΖΑ, επικαλούμενος το κυπριακό Μνημόνιο: «Ολες οι θεωρίες συνομωσίας, ακόμη και των πιο κακόπιστων, καταρρέουν μπροστά στην αλήθεια των αποφάσεων των κυβερνήσεων της Ιρλανδίας, της Πορτογαλίας, της Ισπανίας και τώρα της Κύπρου (...). Ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας είχε και αυτός προαπο-

φασίσει την ένταξη της Κύπρου στο Μνημόνιο; Είναι με τον Τσολάκογλου και αυτός όπως λέει ο συνάδελφός τους». Ο Τσίπρας, αντί να παρακάμψει την πρόκληση, προσπάθησε να κάνει το μάγκα. Αν και ο Χριστόφιας είχε ήδη ανακοίνωσε ότι ολοκληρώθηκε η διαπραγμάτευση με την τρόικα, ο Τσίπρας είπε: «Ακούω το μεγάλο επιχείρημα από κάποιους, ότι ορίστε και ο αριστερός πρόεδρος της Κύπρου θα αναγκαστεί κάποια στιγμή να πάει σε μνημόνιο. Αφήστε να δούμε τι είδους μνημόνιο και αν θα πάει! Τον παραδίδουμε στην κρίση του αναγνώστη...

νητρού και η πρόθεση του δράστη (υποκειμενική θεωρία), αλλά απαιτείται να είναι και πρόσωφορη η δράση του, δηλαδή να μπορεί αυτή η δράση να ανατρέψει την καθεστηκαία τάξη (αντικειμενική θεωρία). Οταν, όμως, μπορίνει αυτή η προϋπόθεση, τότε καταλήγουμε μόνο στην καραφτινάτη αντικειμενική θεωρία και μάλιστα στην πιο στενή εκδοχή της! Δεν έρουμε τι θα πουν οι συνήγοροι στις δευτερολογίες τους, εμείς πάντως αισθανθήκαμε ότι ο εισαγγελέας της έδρας προστάθηκε να υποτιμήσει τη νομοσύνη μας, περιπλανώμενος δήθεν σε δύσβατες θεωρητικές ατραπούς, για να καταλήξει σε «μία από τα ίδια», δηλαδή στη στενή αντικειμενική θεωρία, που θεωρεί πολιτικό αδίκημα μόνο την απόπειρα πραξικοπήματος μέσα από τους μηχανισμούς του αστικού κράτους.

Ο κ. Μπάγιας δεν κατάφερε να γίνει Τερτσέτης, Πολυζωδης ή Δελαπόρτας, όπως αναφεριόμασταν στο ρεπορτάζ μας από την προηγούμενη συνεδρίαση. Εμείς αυστηρά προστηλώμενος στο κυρίαρχο κατασταλτικό μοντέλο της «αντιτρομοκρατικής» εκστρατείας. Ελπίζουμε, τουλάχιστον, να παραμείνει... Μπάγιας μέχρι το τέλος της δίκης. Εξηγούμαστε. Ο εισαγγελέας είπε χωρίς περι-

■ Δίκη ΕΑ Νέα διακοπή για 11 Δεκέμβρη

Για την επόμενη Τρίτη, 11 Δεκέμβρη, στις 9 το πρωί, διακοπή η δίκη για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, λόγω απουσίας μεγάλου μέρους των συνηγορών υπεράσπισης, που είχαν ανειλημμένες υποχρεώσεις σε άλλα δικαστήρια. Θυμίζουμε, ότι το συγκεκριμένο τρομοδικείο έχει να συνεδριάσει από τις 31 Οκτώβρη, επειδή οι μέρες που ορίζονται συνεδριάσεις συνέπιπταν με κινητοποιήσεις των δικηγόρων. Η συνεδρίαση της περασμένης Τετάρτης, 5 Δεκέμβρη, είχε οριστεί από την έδρα, χωρίς συνεννόηση με τους συνηγόρους, οι οποίοι ήταν απόντες, γι' αυτό και προέκυψε το πρόβλημα.

κοινωνιολογική άποψη». Περιμένουμε, λοιπόν, από αυτόν, στο τέλος της δίκης, να π

Ενα ντέρμπι με φόντο το γόητρο...

Στο φετινό πρωτάθλημα ο Ολυμπιακός παιζει χωρίς αντίπαλο και κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει την κυριαρχία του, σε αντίθεση με τους πράσινους που θυμίζουν μικρομεσαία ομάδα του πρωταθλήματος, χωρίς στόχους και χωρίς αγωνιστική ταυτότητα. Κατά συνέπεια, το φετινό ντέρμπι ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό είναι πολύ διαφορετικό σε σχέση με τις αναμετρήσεις των δύο «αιωνίων αντιπάλων» τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό που διεκδικούν δεν είναι η νίκη, αλλά το πρεστίζ μέσα από τη νίκη, η κάθε ομάδα για τους δικούς της λόγους.

Ο Παναθηναϊκός, μετά από την εποχή της πολυμετοχικότητας και του διοικητικού και οικονομικού αδιεξόδου που βρέθηκε, προσπαθεί να σταθεί στα πόδια του και να διεκδικήσει αυτό που επιβάλλει η ιστορία του. Οι πράσινοι, χωρίς το κατάλληλο έμψυχο δυναμικό και χωρίς αγωνιστική οντότητα μέσα στο γήπεδο, θα προσπαθήσουν να κερδίσουν τον Ολυμπιακό και να «σώσουν» τη χρονιά. Μια νίκη επί των ερυθρόλευκων θα δώσει μεγάλη χαρά στους οπαδούς τους και θα τους συσπειρώσει κοντά στην ομάδα για να αντιμετωπίσουν τον Μαρινάκη και το παροσκήνιο που δουλεύει για τον ερυθρόλευκο πρόεδρο. Με μια νίκη επί του Ολυμπιακού, στο πράσινο στρατόπεδο θα λένε ότι, παρά τα προβλήματα, η ομάδα έχει δυνατότητες και γ' αυτό το λόγο η ερυθρόλευκη «παράγκα» της βάζει συνεχώς εμπόδια.

Στην άλλη όχθη, στον Ολυμπιακό, τα πράγματα είναι πιο ξεκάθαρα. Αντίπολος μέσα στο γήπεδο δεν υπάρχει και στόχος δεν είναι το πρωτάθλημα, που έτσι κι αλλιώς το έχει κατακτήσει, ολλά το ρεκόρ συγκομιδής βαθμών και οι δυο νίκες επί του Παναθηναϊκού. Ο φετινός Ολυμπιακός, αν και είναι πολύ κατώτερος του περσινού, έχει μια αγωνιστική ταυτότητα και ένα σύστημα μέσα στο γήπεδο, παίζει μια στοιχειώδη μπάλα και για τα δεδομένα του ελληνικού πρωταθλήματος μπορεί να δειξει και κάπτοι θέαμα. Το γεγονός αυτό έχει δημιουργήσει μια ευφορία στη διοίκηση της ομάδας και πιέζει είναι φανερό ότι επιδιώκει να προκαλέσει τους πράσινους, αδιαφορώντας αν με αυτόν τον τρόπο ούνει περισσότερο τα πράγματα και τα οδηγεί σε μια ανοικτή σύγκρουση εφ' όλης της ύλης.

Εκτός όμως από τα προφανή, αν θελουμε να δούμε το θέμα σε όλες του τις διαστάσεις, θα πρέπει να βάλουμε στη συζήτηση και έναν ακόμη παράγοντα, στον οποίο βρίσκεται η ουσία και εξηγεί ίσως περισσότερο από κάθε άλλον τη σύγκρουση Αλαφούζου-Μαρινάκη. Δεν πρέπει να ξεχάμε ότι εκτός από πρόσδροι είναι και καπιταλιστές, που πριν λίγο χρονικό διάστημα ήταν συνεργάτες, αλλά πιέζουν διαφορετικά συμφέροντα που τους οδηγούν στην ευθεία αντιπαράθεση. Αν πραγματικά θέλουμε να βά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Την πραγματικότητα

του πρωταθλήματος προσπαθούν να εκμεταλλευτούν Αλαφούζος και Μαρινάκης, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Ο Αλαφούζος, ο οποίος πριν λίγο καιρό έφτιοξε την «Πλαναθηναϊκή Συμμοιχία» με σκοπό να στηρίξει διοικητικά την ομάδα και να την εξυγάνει, όπως έλεγε, βλέπει ότι οι πράσινοι οπαδοί δεν «τούμπησαν» στο δόλωμα. Μετά από μια περίοδο χάριτος, κατά την οποία οι οπαδοί έβαλαν και το χέρι στην τοσέπη και έδωσαν αυτό που μπορούσαν στην ομάδα, ο Αλαφούζος έφαγε «πόρτα» και κατάλαβε ότι χωρίς νίκες και επιτυχίες που τονώνουν το ηθικό και δίνουν τη δυνατότητα αντιπαράθεσης με τον Ολυμπιακό δε θα καταφέρει να τους συσπειρώσει γύρω από το πρόσωπό του, ώστε να ηπορέσει στη συνέχεια να πρωθήσει τα επιχειρηματικά του σχέδια. Μια νίκη επί των ερυθρόλευκων του δίνει τη δυνατότητα να φορέσει το κουστούμι του δυναμικού παράγοντα που μπορεί να τα βάλει με όλους για να προστατέψει τα συμφέροντα της ομάδας.

Από τη μεριά του ο Μαρινάκης, που έχει έντονο το οπαδολίκι μέσα του, θεωρεί ότι ήρθε η ώρα να ξεκαθαρίσει μια και καλή η κατάσταση και να νιώσουν οι πράσινοι οπαδοί την ταπείνωση και την ερυθρόλευκη κυριαρχία. Την περασμένη Δευτέρα βρέθηκε στα αποδυτήρια της ομάδας, με αφορμή τον αγώνα κόντρα στην Αρσεναλ, και έταξε πριμ στους παίχτες. Η κίνηση αυτή σχολιάστηκε αρνητικά, αφού είναι φανερό ότι επιδιώκει να προκαλέσει τους πράσινους, ειδικά απόκαλύψουμε τις πραγματικές προθέσεις τους. Πρέπει να καταλάβουν οι οργανωμένοι οπαδοί την πραγματικότητα και να πάψουν να στοιχίζονται πισώ από κάθε πρωτοβουλία του Αλαφούζου ή του Μαρινάκη, να πάψουν να ακολουθούν ξένες σημαίες.

Κος Πάπτιας
rapias@eksegergi.gr

ΥΓ1: Την περασμένη βδομάδα, στο σύνολο του αθλητικού Υπουργείου είχε γραφτεί ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην 5η θέση της λίστας με τις 10 πιο διερθαρμένες ποδοσφαιρικά χώρες της Ευρώπης, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε η εταιρεία SportRadar (επίσημος συνεργάτης της UEFA). Από την πλευρά της ΕΠΟ προσπάθησε να υποβαθμίσει το θέμα και έβγαλε μια ανακοίνωση με την οποία προσπάθει να το διαψεύσει. Σύμφωνα με την ΕΠΟ, μετά την επαφή τους, αφού στην Αγγλία μέχρι στιγμής περνάει άλλα δεν ακουμπάει.

■ ΓΚΡΙΓΚΟΡΙ ΚΟΖΙΝΤΣΕΦ

Αμλετ

Η καλύτερη μεταφορά του σεξπιρικού έργου –κι ας έχουν περάσει 58 χρόνια από την πρώτη προβολή του– στη μεγάλη οθόνη επαναπροβάλλεται στον κινηματογράφο «CAPITOL ΖΕΦΥΡΟΣ». Η συγκεκριμένη ταινία ήταν η εθνική συμμετοχή της Σοβιετικής Ένωσης στον εορτασμό των 400 χρόνων από τη γέννηση του Σέξπι.

Η τεράστια επιτυχία της ταινίας είναι συνισταμένη πολλών παραγόντων. Πρώτα-πρώτα υπάρχουν οι συντελεστές της. Σκηνοθέτης ο Κόζιντσεφ, ένας από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες όλων των εποχών («Τριλογία του Μαξίμ», «Ο Δον Κιχώτης»), μετάφραση στα ρωσικά ο Μπορίς Πάστερνακ, μουσική ο Ντμίτρι Σοστακόβιτς. Τεράστια είναι η συμβολή των ηθοποιών, με τις ερμηνείες της Οφρήλιας και του Κλαύδιου να είναι αξιομνηστεύτες, αλλά αυτή του πρωταγωνιστή Ινοκέντι Σμοκτούνσφσκι να είναι συγκλονιστική.

Η καινοτομία του Κόζιντσεφ έγκειται κυρίως στην ματιά του πάνω στον Αμλετ. Μέχρι τότε, ο Αμλετ παρουσιάζόταν ως καταθλιπτικός, μελαγχολικός πρίγκιπας, που σιγά σιγά τρελαίνεται μη μπορώντας να αντέξει τις εξελίξεις, ένα έρματο της μοίρας του. Ο Αμλετ του Κόζιντσεφ, αντιθέτως, είναι σκεπτικός, πανέξυπνος, οργισμένος, αποφασιστικός, έτοιμος να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να ακολουθήσει τη δική του πορεία. Και φυσικά, ο Κόζιντσεφ έθεσε το μύθο του Αμλετ στην ιστορική του πραγματικότητα, αποκαλύπτοντάς μας στοιχεία που μέχρι στιγμής δεν είχαν αποκαλυφθεί και μας βοηθούν να αντλήσουμε συμπεράσματα από το έργο, ενώ μέχρι τότε ο μύθος παρουσιάζόταν σα μια αέναη υπαρξιακή-φιλοσοφική αναζήτηση.

Γ' αυτό, εξαιρετικής σημασίας είναι η επιλογή των σκηνών που θα παραμείνουν και των σκηνών που θα παραλειφθούν από το πρωτότυπο (καθότι ολόκληρο το έργο θα απαιτούσε τανιά εξάωρη, πιθανότατα επτάωρη). Χαρακτηριστικό είναι ότι οι περισσότερες μεταφορές του Αμλετ (είτε στο θέατρο είτε στον κινηματογράφο) τελειώνουν στη σκηνή με τους θανάτους του Αμλετ, του Κλαύδιου κτλ. Ο Κόζιντσεφ επέλεξε να δειξει και την επέλαση του νεαρού Νορβηγού Φόρτεμπρας, που υπόσχεται ειρήνη και τάξη στο λαό της Δανίας, αναδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο το ρόλο της εξουσίας και της διεκδίκησής της στην έκβαση του μύθου.

Πρέπει να πούμε ότι η ταινία και εικαστικά είναι όψογη. Γυρισμένη σε ένα επιβλητικό κάστρο, κάπου στην Κριμαία, με τα φαινόμενα της φύσης, τα κύματα, τα σύννεφα να υπογραμμίζουν τα γεγονότα που εκτυλίσσονται, φυσικά με μίνιμαλ διάθεση. Παραδείγματα εξαιρετικής αισθητικής αποτελούν οι σκηνές με την Οφρήλια νεκρή, το φάντασμα του βασιλιά Αμλετ, καθώς και αυτή με τον Αμλετ που κρατά τη νεκροκεφαλή. Πρόκειται για μία ταινία που αν δεν έχετε δει, δεν πρέπει να τη χάσετε κι αν την έχετε δει, αξίζει να την ξαναδείτε.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΔΑΜ

Σφαίρες επιρροής γοκ, σφαίρες επιλογής γεσ

Δείξε μου το πρόγραμμά σου, να σου πω ποιος είσαι

Κείνο το «Φορολογήστε τα κέρδη, όχι μισθούς και συντάξεις» του Ριζοσπάστη (4-12-12) σε ποιαν κυβέρνηση απευθύνεται;

Οταν κοιτάς το αυγό του φιδιού και δεν βλέπεις το φίδι, μάλλον υποφέρεις (μόνο;) πολιτικά...

Ενας Μπρεχτ δίχως Μπρεχτ

Μόνο τα όπλα της Αντίστασης στην Παλαιοιστίνη διασφαλίζουν την ύπαρξή της

Χότζα, μουεζίν και ιμαμισί, δλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί

◆ Το πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη (4-12-12) θυμίζει ΣΕΚ και SWP...

◆ Πολύ «φοριέται» το γράμμα ύψιλον: ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΡΙΚΣ-ΣΥ... (είναι «υπεράνω» ταξικού αγώνα ίσως...).

◆ «Πώς καθορίζεται λοιπόν η αξία του εργάτη; Από την αντικειμενοποιημένη εργασία που περιέχεται στο εμπόρευμά του... Αυτό που ανταλλάζει ο εργάτης με το κεφάλαιο είναι ήδη η εργασία του (στην ανταλλαγή, η ικανότητα διάθεσης της εργασίας του). Την αλλοτριώνει. Αυτό που εισπράττει σαν τιμή είναι η αξία αυτής της αλλοτρίωσης. Ανταλλάζει την αξιοδημιουργική δραστηριότητα με μια προκαθορισμένη αξία, ανεξάρτητα από το προϊόν της δραστηριότητάς του». (Μαρξ, Grundrisse, τ. Β, σ. 239, Στοχαστής).

◆ «Ανθρώπινο» πρόσωπο επιχειρεί να παρουσιάσει η ΔΕΗ (βλ. τηλεοπτική διαφήμιση) εν όψει κι άλλης αβάσταχτης αύξησης τιμολογίου...

◆ «Το "λαϊκό έπος" της ρομα-

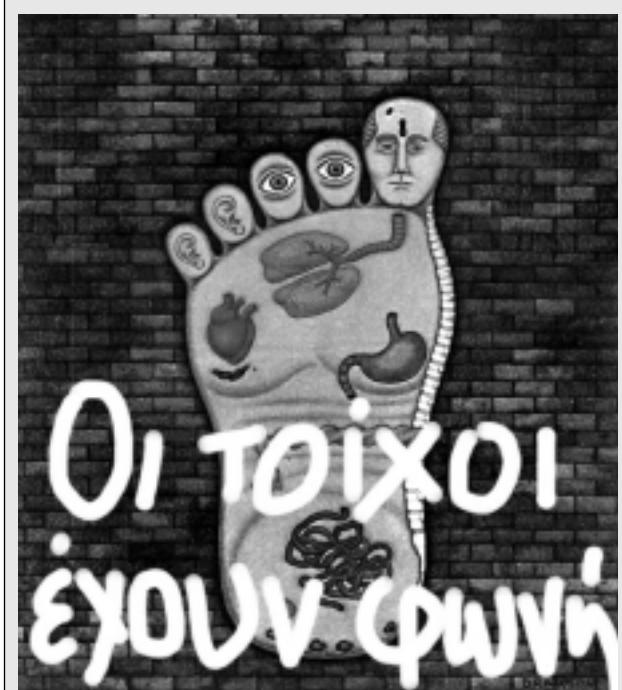
ντικής ιστορίας της λογοτεχνίας αρχικά δε συνδέοταν καθόλου με τον κοινό λαό. Τα βραβευμένα τραγούδια και τα ηρωικά άσματα που είναι η πηγή του έπους ήσαν η αμιγέστερη ταξική ποίηση που παρήγαγε ποτέ μια κυρίαρχη τάξη. Ούτε δημιουργήθηκαν, ούτε τραγουδήθηκαν, ούτε απλώθηκαν από το "λαό" κι ούτε ήσαν προορισμένα για το λαό ή συντονισμένα με το χαρακτήρα του. Ήσαν απόλυτα καλλιτεχνική ποίηση κι αριστοκρατική τέχνη. Ενδιαφέροταν για τα κατορθώματα και τις εμπειρίες μιας πολεμικής ανώτερης τάξης, κολάκευαν τον πόθο της για φρίμη και δόξα, καθέρεψιαν την ηρωική της amour-propre (=φιλαυτία), την τραγικορωική της ηθική θεώρηση κι όχι μόνο απευθύνονταν σ' αυτή σαν στο μοναδικό δυνατό κοινό, αλλά και δανείζονταν τους ποιητές τους απ' αυτή, στην αρχή τουλάχιστο. Είναι αλήθεια ότι οι παλιοί Τεύτονες, και πριν και σύγχρονα με την αριστοκρατική τουύτη ποίηση, είχαν μια κοινωνική ποίηση, ποιήση ιεροτελεστικών

μορφών, μογικών επωδών, ανιγμάτων, αποφθεγμάτων και μικρότερων κοινωνικών λυρικών ποιημάτων – δηλαδή τραγουδιών του χορού, της δουλειάς και χορωδιακών, που εκτελούνταν σε συμπόσια και επικήδειες τελετές. Οι μορφές αυτές συνιστούσαν το κοινό και κατά πολύ μεγάλο βαθμό αδιαφοροποίητο κτήμα όλου του λαού, μολονότι η από κοινού εκτέλεσή τους δεν ήταν απαραίτητο χαρακτηριστικό. Το βραβευμένο τραγούδι και το ηρωικό άσμα, σε αντιδιαστολή με την κοινωνική αυτή ποίηση, φαίνεται ότι πρωτεψευρέθηκαν στην περίοδο των μεταναστεύσεων. Ο αριστοκρατικός τους χαρακτήρας πρέπει να αποδοθεί στις κοινωνικές αναστατώσεις που συνδέονταν με την επιτυχία της επιδρομής κι έβαλαν τέλος στη σχετική ομοιομορφία των πολιτιστικών συνθηκών της προηγούμενης εποχής. Ακριβώς όπως η δομή της ιδιοκτησίας διαφοροποιήθηκε περισσότερο, σαν αποτέλεσμα των νέων κατακτήσεων, των επεκτάσεων της ιδιοκτησίας και της ιδρυσης νέων κρατών, έτσι και αναπτύχθηκε μια ταξική ποίηση δίπλα στις κοινωνικές μορφές ποίησης και πιθανό η παράθηση γ' αυτό να προήλθε από τα νέα στοιχεία της αριστοκρατίας. Η ποίηση τούτη δεν ήταν μονάχα ιδιαίτερο κτήμα ενός προνομιούχου, αποκλειστικού και ταξικά συνειδητού στρώματος της κοινωνίας, αλλά σε αντίθεση με την παλιότερη κοινωνική ποίηση, ήταν και μια λόγια, από άτομο σε άτομο διαφοροποιημένη τέχνη που αποκτήθηκε με την ασκηση, ενώ η δημιουργία επαγγελματιών ποιητών εξυπηρετούσε την άρχουσα τάξη. (A. Hauser – «Κοινωνική Ιστορία της τέχνης» - τ. 1, κεφάλαιο «Οι επικοινωνίες της ποίησης και το κοινό τους»).

◆ Με το... κάπτνισμα στη συνδιάσκεψη του Σύριζα τα 'βαλε ο (κυρ-) Ηλίας Κανέλης (ΤΑ ΝΕΑ, 4-12-12). Μιλάμε για... βαθειά ανάλυση.

◆ Συνέδριο προκήρυξε ο Περισσός: το «ΚΚ της Κίνας θα είναι προσκαλεσμένο;

Βασίλης

◆ Ο ΣΥΡΙΖΑ είσαι εσύ – Ελα να σταματήσουμε την καταστροφή, να οργανώσουμε την ανατροπή – Γίνε μέλος Επικοινώνησης με το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ της περιοχής σου – ΣΥΡΙΖΑ ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (αφίσα)

Επίσημη ανακοίνωση για τον αριθμό εκείνων που ανταποκρίθηκαν στην καμπάνια εγγραφής, η οποία μπορούσε να γίνει ακόμη και ηλεκτρονικά (!), δεν έχουμε δει. Από τον αριθμό των συνέδρων που έφτασαν αισίως τους 3.300 (και κάτι ψηλά) μπορούμε να εικάσουμε ότι οι εγγεγραμμένοι μόλις που ξεπέρασαν τις 30.000 (1 προς 10 ήταν το μέτρο, βάλε και τους αριστίνη δή εξ οφίτσιο συνέδρους). Εξαιρετικά φτωχή η συγκομιδή, αν αναλογιστούμε ότι στις αρχές του καλοκαιριού, αμέσως μετά τον εκλογικό θρίαμβο του 27%, τα περί τον Τσίπρα στελέχη έβαζαν στόχο τα 100.000 μελη. Δεν είναι αυτό το μείζον, όμως, μιλώντας πολιτικά. Βουτηγμένοι στην αλαζονεία τους οι Τσίπραιοί δεν ππορούσαν να αντιληφθούν ότι έχουν μόνο ψηφοφόρους και όχι υποψήφια μέλη για το κόμμα τους. Απ' αυτή την άποψη, δεν είναι και δεν πρόκειται να γίνουν «ΠΑΣΟΚ του 1981». Ούτε καν «ΠΑΣΟΚ του 2009». Το ΠΑΣΟΚ ήταν καθεστώς, ενώ αυτοί είναι λύση απελπισίας για παραπλανημένους Πιασόκους. Το ΠΑΣΟΚ χτίστηκε βήμα-βήμα, πριν γίνει καθεστώς, μέσα στη ριζοσπαστική κίνηση των εργαζομένων και νεολαίστικων μαζών, που ακολούθησε την πτώση της χρύντας, ενώ αυτοί είναι μια εκλογική φούσκα. Το μείζον για μας είναι το ίδιο το γεγονός των 3.300 συνέδρων, που ουσιαστικά έφτιαξαν κερκίδα για πανηγυρισμούς και όχι σώμα για συζήτηση. Γι' αυτό και παραπληρήθηκε το φαινόμενο το 12,5% των συνέδρων να μην ψηφίσει! Μιλάμε για ΤΗΝ έξεφτή! Και βέβαια, εκείνο που κυριάρχησε στην εκλογή της νέας Κεντρικής Πολιτικής, που ήταν και το μοναδικό ζητούμενο της Συνδιάσκεψης, ήταν η μάχη των μηχανισμών που κάθε άλλο παρά με το «Ο ΣΥΡΙΖΑ είσαι εσύ» συνάδει. Μάχη μηχανισμών που δόθηκε με μικρές και μεγάλες λίστες και υπολίστες και στην οποία το μεν Αριστερό Ρεύμα κατέγραψε τη διοικητή του δύναμη, ο δε μηχανισμός των προεδρικών, που ελέγχεται από τον γραμματέα του ΣΥΝ Δ. Βίτσα, κατάφερε ν' αφήσει παραπονεμένους τους Πασόκους, καθώς εξέλεξε κυρίως ανθρώπους του ΣΥΝ και των συνιστωσών που έσπευσαν να συνασπιστούν με τους προεδρικούς (ΑΚΟΑ, ΚΟΕ, Δίκτυο κ.ά.). Πίσω από τις λαμπτερές αφίσες, λοιπόν, και τα χηρά συνθήματα κρύβεται ένας μηχανισμός που μοναδικό μέλημά του έχει την κατάτηση της κυβερνητικής εξουσίας και τη νομή της στη συνέχεια.

◆ Οποιος κοιτάζει τον κάλο του, ζει μια ζωή του ΚΩΛΟΥ! ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ (ανυπόγραφο σύνθημα με κόκκινο στρέι)

Σωστό είναι το σύνθημα, αν το δει κανές από μια γενική σκοπιά. Στους ανθρώπους του μόχθου απευθύνεται και όχι στους αστούς, οι οποίοι «κοιτάζουν τον κάλο τους» και κάθε άλλο παρά «ζωή του κώλου» ζουν. Οι άνθρωποι του μόχθου είναι καταδικασμένοι. Ο απομικισμός δεν οδηγεί πουθενά πλέον. Το ρουσφέτι δεν υπάρχει παρά πουθενά. Το αστικό κράτος δεν μπορεί να λειτουργήσει παρά με την παλιά κομματαρχική-πελατειακή λογική. Οι πολλοί είναι αποκλεισμένοι ακόμα και από τις απομικές λύσεις. Ομως, το σύνθημα νομίζουμε πως ηθικολογεί, επικαλούμενο εμμέσως την αναξιοπρέπεια του απομικισμού. Κι αυτό είναι που δεν αρκεί, δεν πείθει.

Ξεφτίλα και πρόκληση

Δεν είμαστε σε θέση να ελέγχουμε αν γιορτές που ανακοίνωσε ο Καμίνης για την περίοδο Χριστουγέννων-Πρωτοχρονιάς θα κοστίσουν δέκα φορές λιγότερο από όσο κόστιζαν στο παρελθόν, όπως ανακοινώθηκε σε μια συνέντευξη Τύπου γεμάτη ταραταζούμ, στην οποία ο Καμίνης και τα τσιράκια του διαγωνίζανταν για το ποιος θα πει τη μεγαλύτερη παπάρα. Μια διοίκηση ξέρει να κρύβει μεγάλο μέρος των δαπανών σε «πονηρά λογιστικά μονοπάτια», ενώ γύρω από τέτοιες ιστορίες πλέκεται πάντοτε ένα γιαγιάτανάκι διαπλοκής και μίζας. Ούτε θα πούμε πως δεν έπρεπε ο Δήμος να οργανώσει κάποιες εκδηλώσεις

Οταν, όμως, σ' αυτές τις εκδηλώσεις

δίνεται «χρώμα» στήριξης της κυριαρχης προπαγάνδας («η Αθήνα γιορτάζει σε πείσμα των σκληρών και δυσκολότατων καιρών. Η πόλη αποδεικνύει καθημερινά και ιδιαιτέρως στις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς ότι κρατιέται όρθια, προχωρεί και γιορτάζει με άξ

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2012
Γενάρης 2013

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Ο στουρνάρας εξακολουθεί να επιμένει πως η συμμετοχή των ασφαλιστικών ταμείων στη διαδικασία επαναγοράς ομολόγων θα είναι εθελοντική και να αρνείται να πει τι εισηγείται ο ίδιος ως υπουργός Οικονομικών. Μιλώντας στην εκπομπή του Παπαχελά είπε: «Δεν είναι σκόπιμο να πω αυτή τη στιγμή ποιος μπαίνει και ποιος δεν μπαίνει. Αυτό που πρέπει να τονίσω είναι ότι είναι εθελοντική διαδικασία. Το ποιος θα μπει είναι καθαρά δικό του θέμα. Δεν θα δοθεί καμία εντολή τώρα, είναι καθα-

πρέπει να είναι διπλάσια. Εχουν, λοιπόν, μια πάρα πολύ καλή καβάτζα, την οποία θα χρησιμοποιήσουν στο βαθμό που τη χρειαστούν (τις επόμενες μέρες θα το έρουμε, δεδομένου ότι η διαδικασία είναι εξ-πρές).

Το ότι αυτή είναι η κυβερνητική στρατηγική από την προθυμία που έδειξε ο διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλος να βάλει το ίδρυμα στην επαναγορά, «κουρεύοντας» εκ νέου, στο ένα τρίτο της τιμής τους μάλιστα, τα ομόλογα που δόθηκαν στα Ταμεία μετά το

γιουν (δηλαδή να αποπληρώνονται από το κράτος) μετά το 2024 και αφετέρου με το διανεμητικό χαρακτήρα του ΙΚΑ, που καθορίζει ότι η βιωσιμότητα του ίδρυματος κρίνεται αποφασιστικά από τις εισροές και τις εκροές του και όχι από το αποθεματικό κεφάλαιο των σημερινών του ομολόγων».

Το ένα φέμα πάνω στο άλλο. Πρώτον, όταν γίνονται αναλογιστικές μελέτες, αυτές κάνουν προβολή στα μελλοντικά έσοδα, οπότε τα αποθεματικά έχουν μεγάλη σημασία. Χωρίς αποθεματικά η αναλογιστική

νεννόηση με το Eurogroup, μετά από παρασκηνιακά παζάρια με τραπεζίτες κατόχους ομολόγων, που ζήτησαν ένα παραπάνω ποσοστό, της τάξης του 5%-7%. Οι δυο τράπεζες που θα κάνουν τη δουλειά, η Deutsche Bank και η Morgan Stanley, θα πάρουν νταβατζιλίκι μέχρι και 11,7 εκατ. ευρώ, ενώ το δικτυορικό γραφείο Clearing, Gottlieb, Steen & Hamilton θα πάρει αμοιβή μέχρι και 700.000 ευρώ!

ΥΓ1: Το ΠΑΣΟΚ ανακοίνωσε, ότι την επόμενη εβδομάδα στη Βουλή θα συζητηθεί πρόταση

Σαβούρα

Συνέντευξη του Σαμίρ Αμίν φιλοξενούσε στο φύλλο της του περασμένου Σαρβάτου το «Έφημερίδα των Συντακτών». Κατά την κρίση του γράφοντος ο Αμίν δεν υπήρξε παρά ένας μαρξίζων ριζοσπάστης διανοούμενος και ουδέποτε ένας μαρξιστής θεωρητικός. Πολλώ δε μάλλον δεν υπήρξε επαναστάτης. Εντούτοις, έχει περιβληθεί μ' έναν μύθο από την περίοδο που υποστήριζε τα εθνικοπελευθερωτικά κινήματα στη Μέση Ανατολή, ενώ από κάποιους εξακολουθεί και σήμερα να περιβάλλεται με τον ίδιο μύθο, μολονότι τα ιδεολογικά του πνίγηκαν μέσα στο βούρκο των εξαρτημένων δικτατορικών καθεστώτων, στα οποία εξελίχθηκαν τα απελευθερωτικά κινήματα των δεκαετιών του '50 και του '60. Δεν έφταιγε, βέβαια, ο Αμίν γι' αυτή την εξέλιξη, όμως το γεγονός ότι υποστήριξε κάποιες «τριτοδρομικές» απόψεις, έναν «άλλου τύπου μαρξισμό», απαλλαγμένο από τη λενινιστική του εξέλιξη, αδυνατώντας να δει τα όρια της εθνικής αστικής τάξης, όταν αυτή γίνεται κρατικά κυρίαρχη και εντάσσεται στον διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, στο παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού και της εξάρτησης, τον κατατάσσει στη σαβούρα που άφησε εκείνη η εποχή. Κι αυτό χωρίς ν' αναφερθούμε στη φιλία του με τον Ανδρέα Παπανδρέου και στη στήριξη που προσέφερε και αυτός στο ΠΑΣΟΚ της μεταπολίτευσης, που έθαψε τον κοινωνικό ριζοσπαστισμό στη χώρα μας.

Ο Αμίν διαφημίζει το νέο του βιβλίο που έχει τον τίτλο «Ο καπιταλισμός καταρρέει», αποφαινόμενος ότι «το σύστημα δεν πρόκειται να καταρρεύσει στο μέλλον, αλλά καταρρέει τώρα». Η θεωρία της κατάρρευσης του καπιταλισμού δεν είναι, βέβαια, καινοφανής. Μαρξιστική, πάντως, σίγουρα δεν είναι. Γιατί ο ιστορικός ντετερμινισμός του Μαρξ όχι μόνο δεν αγνοεί την ταξική πάλη, αλλά την προϋποθέτει. Κατά τους Μαρξ και Λένιν, ο καπιταλισμός δε θα καταρρεύσει μόνος του, αλλά κάτω από τα χτυπήματα της προλεταιαριακής επανάστασης. Αν η προλεταιαρική επανάσταση καθυστερίσει, τότε η ζωή του καπιταλισμού θα παραταθεί, ανεξάρτητα από το σάπισμά του.

Ομως για τους μαρξίζοντες τύπου Σαμίρ Αμίν δεν υπάρχει επανάσταση ως πρόταγμα. Σε μια σελίδα συνέντευξης δεν την αναφέρει ούτε μια φορά. Υπάρχει μόνο μια περίπου αυτόματη διαδικασία κατάρρευσης του καπιταλισμού, η οποία καθιστά βιώσιμη μόνο την εναλλακτική λύση. Και ποια είναι αυτή; «Είναι η πλήρης αποδόμηση της ευρωζώνης. Και αφού έχουμε αποδομήσει αυτή την κατασκευή, εναπόκειται ίσως στους λαούς να την ξαναφτιάξουν με νέους κανόνες που αυτοί θα επιλέξουν. Εάν δεν το κάνουν αυτό οι λαοί, η ευρωζώνη θα διαλυθεί σε χάος. Αυτή τη διαδικασία βλέπουμε τώρα».

Ομως η ευρωζώνη δεν είναι το σύστημα. Η ευρωζώνη είναι μια συμμαχία ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων με εξαρτημένες (μέσου επιπέδου ανάπτυξης) χώρες, υπό ορισμένους κανόνες. Το σύστημα είναι ο καπιταλισμός. Κι αυτό υπάρχει και πριν τη συγκρότηση της ευρωζώνης και θα υπάρξει και μετά από μια ενδεχόμενη αποδόμηση της ευρωζώνης, η οποία δε θα ρθει ως αποτέλεσμα προλεταιαριακών επαναστάσεων. Μια ενδεχόμενη κατάρρευση της ευρωζώνης υπό τις σημερινές συνθήκες, για παράδειγμα, δε θα δώσει τη θέση της σε μια αναδόμησή της από τους λαούς, αλλά σε άλλα μορφώματα, τα οποία δε θα έχουν αποβάλει τον καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό τους χαρακτήρα.

Τι μένει από τα φλυναφήματα των μαρξίζοντων διανοούμενων τύπου Σαμίρ Αμίν; Μια εξωιστορική φλυαρία, ένας εσχατολογικός οικονομικός λόγος και η υπεράσπιση ενός καπιταλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο. Είναι γι' αυτό το λόγο που οι διάφοροι μαρξίζοντες τύπου Αμίν είναι εγκατεστημένοι στα πανεπιστήμια των ιμπεριαλιστικών μπρωτόλεων και αντιμετωπίζονται με σεβασμό από το σύστημα. Επειδή δεν το αμφισβητούν.

Π.Γ.

Καταδικασμένη σε θάνατο η Κοινωνική Ασφάλιση

ρά θέμα των ΔΣ (των ασφαλιστικών ταμείων) εάν θέλουν να μπουν. Υπάρχει μια επιχειρηματική απόφαση, μια προσφορά, θα την κρίνουν και θα αποφασίσουν. Επειδή τα ταμεία είναι μέρος της γενικής κυβερνησης, όσον αφορά το χρέος δεν έχει κάποια σημασία, έχει όμως σημασία για την πίεση της αγοράς».

Δεν έμεινε μόνο στην τηλεοπτική του εμφάνιση ο Σπυρόπουλος, αλλά επανήλθε την επομένη με γραπτή ανοικοίνωση, απαντώντας σε δημοσίευμα ιστοσελίδας: «Από την πλευρά μας υπογραμμίζουμε ότι στο ερώτημα που τέθηκε για την επαναγορά ομολόγων ότι τα απάντηση της Διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ήταν ξεκάθαρη καθώς πιστεύουμε ότι το συμφέρον του ίδρυματος είναι συνδεδεμένο και ταυτόμενό με την βιωσιμότητα της ελληνικής οικονομίας. Οι βασικότεροι λόγοι για την απόφαση αυτή, σχετίζονται αφενός με το γεγονός ότι τα ομόλογα που κατέχει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα αρχίσουν να λή-

ψι. Μάλιστα, αυτό βγήκε και το είπε σε τηλεοπτική εκπομπή, χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα με τον Στουρνάρα: ότι τα αποθεματικά δεν έχουν καμία σημασία, δεδομένου ότι το κράτος εγγυάται την καταβολή των συντάξεων (όχι όμως και το ύψος τους, όπως αναγκάστηκε να παραδεχτεί).

Δεν έμεινε μόνο στην επαναγορά του ΕΤΑΜ η απάντηση της Διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ήταν ξεκάθαρη καθώς πιστεύουμε ότι το συμφέρον του ίδρυματος είναι συνδεδεμένο και ταυτόμενό με την βιωσιμότητα της ελληνικής οικονομίας. Οι βασικότεροι λόγοι για την απόφαση αυτή, σχετίζονται αφενός με το γεγονός ότι τα ομόλογα που κατέχει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα αρχίσουν να λή-

ψι προβολή θα δειξει έλλειμμα πιο πριν και επομένως θα γίνει μείωση των συντάξεων και των άλλων ασφαλιστικών παροχών. Δεύτερο, με βάση το Μηνημόνιο-2 απογορεύεται κάθε κρατική ενίσχυση προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Όλες οι παρεμβάσεις πρέπει να είναι «δημιοπονημικά ουδέτερες» αναφέρεται. Ακόμα και η μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά 5 μονάδες θα γίνει όχι σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά σε βάρος του προϋπολογισμού του ΙΚΑ. Επομένως, ότι χάνεται από τα αποθεματικά, χάνεται από τις συντάξεις.

ΥΓ1: Οι τιμές που προσφέρθηκαν από το ελληνικό δημόσιο για την επαναγορά των ομολόγων κυμαίνονται από 32,2% μέχρι 40,1% της ονομαστικής τους αξίας. Πάνω, δηλαδή, από τη διακύμανση της 23ης Νοέμβρη (25%-35%), που αναφέρεται στην απόφαση του Ευρογρουπ. Και βέβαια, αυτό έγινε σε συ-

Γραφτείτε συνδρομήτες στην «Κόντρα»
Συνδρομές Ετήσια 85 ευρώ Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙ